

YA SOSYALİZM
YA ÖLÜM!

SAYFA 18 | EMPERYALİST SAVAŞ VE İŞÇİ SINIFININ TUTUMU

İŞÇİ GAZETESİ

DÜNYAYI İSTİYORUZ KIRINTILARI DEĞİL!

ISSN: 1303-9040

AYLIK SİYASİ GAZETE | MART 2026 | SAYI: 234

FİYATI: 20 TL

DAYANIŞMA, DİRENİŞ, ÖRGÜTLENME

SAYFA 3-6 | İŞÇİ HABERLERİ

SAYFA 11 | DOSYA
ZİNCİR MARKETLERDE ÇALIŞMA DÜZENİ-1

DAYANIŞMA, DİRENİŞ, ÖRGÜTLENME

İşçi sınıfına 2026'da reva görülen yüzde 28'lik ücret zamları, adeta bir deli gömleği gibi koca bir gövdeyi zaptetmeye çalışıyor. Saray Rejimi bütün araçlarıyla, sözde uzmanları, sendika mafyası, burjuva medyası, şükür mekanizması, işsizlik korkusu, seçim beklentileri, bunların yetmediği yerde çıplak şiddetle bu açlık ve yoksulluk rejimini milyonlara dayatıyor.

Peki bu şartlarda bizim tablomuz nedir?

1- Son yıllarda, işçi hareketi, ciddi eylemler geliştirmektedir. Bu eylemler, fabrikalarda grevler, direnişler şeklinde ortaya çıkmaktadır. Zaman zaman yürüyüşler, hattâ Saray'a yürüme girişimleri de ortaya çıkmaktadır. Bunlar zayıf da olsa önemlidir.

Tüm veriler, 2025 yılında, onun öncesinde 2024 yılında ve daha da öncesinde, eylemlerin sayısında artış olduğunu göstermektedir.

İşçiler, daha çok işten atılmalara, haklarını almamalarına, sendikalaşma çabalarına engel olunmasına karşı eyleme geçmektedir. Bu eylemler, daha çok sendikaların olmadığı yerlerde ortaya çıkmaktadır. Sendikal örgütlenmenin olduğu yerlerde eylemler daha da zayıftır. Ama buna rağmen, irili ufaklı işçi eylemlerinin sayısı bir hayli artmaktadır.

Bu elbette olumludur. Zira eyleme geçen, direnişe geçen her işçi, öğrenmeye, sınıf kardeşini ve kendini, kısacası kendisi de içinde sınıfını tanımaya başlamaktadır. TC devletinin, Saray Rejiminin bu işçi eylemlerine karşı açık ve net saldırgan, baskıcı, engelleyici tutumu, işçiler için devletin ne olduğu konusunda bir bilincin oluşumu konusunda eski önyargılarının yıkılması için de bir ortam oluşturmaktadır.

2- Ne kadar önemli olsalar da, ki çok önemlidirler, bu eylemlerin çoğunluğu, belki de tümü, kendiliğinden eylemlerdir. Hepsi, işçilerin ekonomik talepleri etrafında şekillenmektedir ve daha ilerisi yoktur.

İşçiler bu eylemlerde, hem kendilerini ve sınıfı tanımaktadır, hem sendikaların ne denli işçi sendikası olmaktan çıktığını anlamaya başlamaktadır, hem de karşılıklarına dikilen devletin sermayenin devleti olduğu konusunda bir fikre sahip olmaya başlamaktadırlar.

3- Sendikalar, en ileri olan birkaç sendika bir yana bırakılırsa, sendikal konfederasyonların tümü, çeşitli uzmanları ile bize, işçilere, işçi sınıfının siyasal mücadeleye yönelmemesi gerektiğini vaaz etmektedir. Bu 12 Eylül'ün mirasıdır. İşçi sınıfına siyasetten uzak dur demek, devrimci örgütlenmelerden uzak dur demektir. Yoksa bunu vaaz eden sendikacıların burjuva siyasetçilerle ilişkileri, "emekli" olduktan sonraki milletvekili kariyerleri hafızalardadır. Yakın zamanda Limter-İş Sendikasına yapılan saldırı sendikacıların siyasi kişilikleri ile bağlıdır. Yani işçilerin AK Parti'den oy aldığını anlatınca işçilerin siyasi duruşunu anlatmış olursunuz. Dün de başka partilere oy verdikleri biliniyor.

Sorun, doğru konulmak zorundadır. İşçilerin devrimci siyasal mücadeleye uzak durmasının zorunlu sonucudur bu. Sorun, işçilerin devrimci siyasal mücadelede olmamasıdır.

Bu konuda sendikal federasyonlar çok büyük bir iş görmüş, devlet açısından alkışlanacak, sermaye açısından takdir edilecek bir başarıya imza atmışlardır.

Mesela vergide adalet isteyeceksiniz, sendikal bir örgüt olarak. Siyasi bir örgütlenme, böylesi bir bakış olmadan bunu isteyemezsiniz. Bu devletin kimin devleti olduğunu, vergilerin kimin cebine aktığını anlatmanız lazım. Karşınıza dikilen binlerce polisi, TOMA'yı, biber gazlarını görmeniz, göstermeniz gerekir. Bir yerden sonra, "evet ya, bu düzen değişmeden bir halt olmaz," demeli işçiler.

Dahası var; burjuva devlet, sermaye, sendikal hareketi bizzat yönetmektedir. Yani, sendikaların tümü, "sivil" örgütler değil, tersine devletin etkisi altında örgütlerdir. Öyle ise, sendikaların ve onlar aracılığı ile işçi sınıfının siyasal mücadeleden uzak durması gerektiğini vaaz etmek, sizin amacınız ne olursa olsun, işçi sınıfının esaretini sonsuza kadar sağlamak üzere devletten, sermayeden yana tutum almanız demektir.

Mesela, konfederasyonların bugün, "bizim işçilerimiz zaten asgarî ücret üstünde ücret almaktadır" diyerek, asgarî

ücret tartışmalarından uzak durması, baştan aşağıya işçi sınıfının aşağılanması konusundaki sistemin tüm uygulamalarına destek vermek demektir.

Bugün ülkemizde toplu sözleşme süreçleri nasıl işlemektedir, bunu herkes biliyor. Sendika yöneticileri, kendi yalanlarına işçilerin inanacaklarını düşünmektedir. Her sözleşme sürecinde işçiler ile kapitalist arasında bir uzlaşmazlık ortaya çıktığında, işçilerin silahı olan grev, asla devreye sokulamamaktadır. Devlet, bu grevleri "ulusal güvenlik sorunu" olarak ilan edip erteleyerek aslında yasaklamaktadır. Bunun nedeni, aslında işçi sınıfının siyasal, devrimci örgütlenmesinin zayıflığıdır. Ancak bazı durumlarda, son dönemde örneklerini gördüğümüz gibi, devletin yasaklama kararlarını işçiler kararlılıkla reddedip grev pankartını astıklarında, karşılıklarına çıkan polis güçlerinin barikatını yıktıklarında, daha olumlu sonuçlar alabilmektedirler.

4- Bugün ülkemizde sorun, hareket olmaması, direniş olmaması değildir. Sorunu tarif etmek istersek, mücadelelerin ortak bir kanalda akmadığını söyleyebiliriz. Yoksa Gezi'den bu yana ve 19 Mart'ta gençliğin barikatları aşmasıyla başlayarak direnişler vardır. İşçiler, gençler, kadınlar başta olmak üzere toplumun hemen her kesiminden direnenler var. Sorun bu direnişler arasındaki bağın, dayanışmanın, ortak örgütlenmelerin olmayışı ya da zayıflığıdır.

Birleşik Emek Cephesi, bunun anahtarı, bu soruların cevabıdır. Birleşik Emek Cephesini sınıf bilinçli işçiler, öncü işçiler kuracak, örgütleyecek.

İşçi sınıfı açlık, yoksulluk, savaşla karşı karşıya bırakılıyor. Tüm bunlara karşı örgütsüz işçi sınıfı silahsız kalmış demektir.

Bugün ihtiyacımız olan, dayanışma-direniş ve örgütlenmedir. Eylemsiz dayanışma, örgütsüz direniş olmaz. Örgütlenmekten kastımız ise, bizim olanı, yani kırıntıları değil dünyayı istemek için, sınıfsız, sömürsüz, savaşırsız bir dünya için devrimci sosyalist saflarda örgütlenmektir. İşçi sınıfı ya devrimcidir her şeydir ya da değildir ve hiçbir şeydir.

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!

Smart Solarda grev 114. günde kazanımla sonuçlandı

Smart Solarda 114 gün süren grevin ardından işçilerin ücret artışı ve işten atılan işçilerin geri alınması başta olmak üzere taleplerinin kabul edilmesiyle toplu iş sözleşmesi 12 Şubat'ta imzalandı.

Smart Solar işyerinde, 22 Ekim 2025 tarihinde 260 sendika üyesi işçinin başlattığı grev 114 gün boyunca sergilenen örgütlü duruş, disiplin ve dayanışma ile kazanıldı. Üyelerinin ücretlerinde ve sosyal haklarında, hayat pahalılığına karşı nefes aldırarak, gerçekçi ve tatmin edici iyileştirmeler sağlandığını belirten Birleşik Metal İş Sendikası, grev süresince işten çıkarılan üyelerinin tamamının da işe geri dönüşünün sağlandığını belirtti.

Süreç boyunca grev kırılcılığına karşı da mücadele eden, şirketin yönetim binası önünde de eylemler düzenleyen

işçiler patrona geri adım attırdılar.

Patronun yüzde 0 zam teklifiyle başlayan toplu sözleşme sürecinde grev sonrası en düşük ücretin 65 bin TL seviyesine yükseltildiği, işten atılan 4'ü işyeri temsilcisi 44 işçinin işe geri alındığı, ortalama ücretlerin yaklaşık yüzde 50 bandında zamlanıldığı açıklandı. Sözleşmenin ikinci altı aylık dönemi için ücretlere enflasyon + yüzde 2 refah payı artışı, tüm işçilere 85 bin TL banka promosyonu ve geriye dönük ücret zam farkları ödeneceği belirtilirken, 1 Mayıs'ta işçiler 3 yevmiye ücret alacaklar.

Buca Belediyesi işçileri haklarını direnerek aldılar

DİSK Genel-İş 6 No'lu Şubede örgütlü işçiler, yaklaşık bir buçuk yıldır süregelen maaş ve alacak krizinin sona erdiğini duyurdu. DİSK Genel-İş İzmir 6 No'lu Şube Yönetim Kurulu tarafından yapılan açıklamada, işçilerin içeride kalan tüm haklarını aldıkları belirtildi.

DİSK Genel-İş 6 nolu Şubede örgütlü belediye işçileri bir buçuk yıldır maaşlarının düzenli yatırılmaması, yan haklarının ödenmemesine karşı sık sık iş bırakma eylemi yapıyorlar. Son olarak 9 Şubat'ta greve çıktıklarını açıklayan işçiler, 10 Şubat'ta haklarını alacaklarını belirten açıklama ile eyleme ara vermişlerdi. İşçilerin alacakları 11 Şubat'ta hesaplarına yatırıldı.

Şık Makas işçilerinin direniş çadırı yakıldı

Hakları için 121 gündür pek çok engelle ve baskıya karşı direnişini sürdüren Şık Makas/CRS işçilerinin 3 Şubat'ta direniş çadırı ateşe verildi.

Sabah direniş alanına gelen işçiler karşılaştıkları görüntüler karşısında şunları ifade ettiler:

“Çadırımız Şık Makas fabrikasının tam karşısında. Fabrika önünde 24 saat bekleyen güvenlik görevlileri ve kamera var. Polise şikâyetinde bulunduk, kamera görüntülerinin ve fabrika güvenlik görevlilerinin ifadelerinin alınmasını talep ettik. Eğer görüntüleri paylaşmaz ve bu konuda hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde bir açıklama yapmazlarsa bu saldırının faili Şık Makas patronu ve başından beri patronun tetikçiliğini yaparak işçi düşmanlığı yapan ve bizi hedef gösteren sarı sendika Öz İplik-İş'in temsilcileridir.

“Direnişin başından beri patron ayakçısı sarı sendikanın her şikâyetinde arkadaşlarımızı ifadeye götürün, gözaltı yapan, hattâ ev hapsi cezası verenlerin, daha önce işçi arkadaşlarımız darp edildiğinde dahi karşı taraf hakkında hiçbir işlem yapmayanların, bu alçakça sabotaj karşısında nasıl tutum alacaklarını göreceğiz. Böyle saldırılarla bizi yıldıracığını sananlara bir kez daha sesleniyoruz: Biz korku duvarlarını çoktan aştık, haklarımız ve onurumuz için verdiğimiz bu mücadelede artık hiçbir güç bizi yolumuzdan döndüremez. Ne yaparsanız yapın, bütün haklarımızı almadan bu direniş ateşini söndüremeyeceksiniz! Bu vesileyle, bütün Tokat halkına ve Türkiye'deki bütün emek dostlarına Şık Makas işçileriyle dayanışmayı büyütme çağrısı yapıyoruz.”

Sendikacılık suç değildir! Limter-İş yöneticileri serbest bırakılsın!

Birçok ilde 3 Şubat'ta yapılan ev baskınlarında, DİSK'e bağlı Limter-İş Sendikasının yöneticilerinin de aralarında bulunduğu 90'dan fazla kişi gözaltına alındı, 5 Şubat'ta 77 kişi tutuklandı.

Limter-İş Sendikası Genel Başkanı İleri Devrim Yurtsever, önceki dönem genel başkanları Kanber Saygılı, Aydın Kılıçdere ile Hakkı Demiral 5 Şubat akşamı, Limter-İş Genel Sekreteri Beycan Taşkiran ve YK üyesi Kenan Hesas ise 6 Şubat'ta tutuklanarak cezaevine gönderildi.

Sermaye düzeninin saldırılarına karşı dostlarımızın yanındayız, derhal serbest bırakılmalarını istiyoruz. Sendikal mücadele, sınıf mücadelesi meşrudur, kriminalize edilemez!

Söz, yetki, karar işçilere!

Migros depo işçileri direnerek kazandı

Migros depo işçileri 23 gün süren fiilî grev ile taşeron uygulamasını kaldırarak kadroya geçtiler. İşten atılanlar için tazminat ve işe dönüş hakları, ücret artışları ve sendikal güvenceler anlaşmayla koruma altına alındı.

Migros'un farklı illerdeki depolarında çalışan işçiler, 23 Ocak'ta başlattıkları fiilî grevi 15 Şubat'ta anlaşmayla sonlandırdı.

Migros'un farklı illerdeki depolarında, alt işveren firmalar aracılığıyla çalışan işçiler, yüzde 28'lik zam teklifine karşı 23 Ocak'ta iş bırakmışlardı. Eylemler İstanbul Esenyurt, İzmir Torbalı ve Adana'da başlamış; ardından Kocaeli, Bursa, Mersin, Diyarbakır, Erzurum ve Antalya'ya yayılmıştı.

Eylemler depo önleriyle sınırlı kalmamış; bazı Migros mağazalarının önünde ve içinde protestolar düzenlenmişti. Anadolu Grubu Yönetim Kurulu Başkanı Tuncay Özilhan'ın Beykoz'daki konutu önünde üç kez eylem yapan işçiler gözaltına alınmıştı.

Migros yaptığı açıklamada, iş akitleri feshedilen depo çalışanlarıyla yürütülen müzakerelerin uzlaşmayla sonuçlandığını duyurdu. Şirket, dağıtım merkezlerinde taşeron kadrosundaki 7 bin 875 çalışanın kadroya alındığını ve sosyal, sendikal haklara kavuşturulduğunu açıkladı.

Ancak sürecin seyrini belirleyen, depolarda örgütlenen işçilerin 23 gün boyunca sürdürdüğü fiilî mücadele oldu.

Migros depo işçileri ile dayanışma eylemleri

Migros depo işçilerinin direnişi büyürken ülkenin her yerinde; emekçilerden emeklilere, kadınlardan gençlere, akademisyenlerden sanatçılara hemen her kesimde dayanışma eylemleri yükseldi. Migros mağazalarında boykot ve destek açıklamaları yapıldı.

Yüzde 27 sefalet zammına karşı insanca ücret talebiyle direnen Migros depo işçilerinin direnişine 314 akademisyen ortak bildiri yayınlarak destek verdi. Akademisyenler, 5 Şubat'ta yayınladıkları destek mesajıyla; işçilerin meşru taleplerinin tanınmasını ve Migros yönetiminin sendikal haklara saygı

göstermesini istediler.

Akademisyenlerin Migros depo işçilerine yönelik destek açıklamasının ardından Türkiye Tekel Bayilerinden de destek açıklaması geldi. Türkiye Tekel Bayileri Platformu Başkanı Özgür Aybaş, Migros işçilerinin gasbedilen hakları iade edilene ve meşru talepleri eksiksiz karşılanana kadar Efes markasına ait hiçbir ürünün bayilerde satılmayacağını açıkladı.

Ülkenin her yanında direnişle paralel olarak yerel birlikler, platformlar, sol ve sosyalist örgütler tarafından basın açıklamaları gerçekleştirildi.

Taşeron uygulaması kaldırıldı, kadroya geçiş sağlandı

Sendikanın (DGD-Sen) açıklamasına göre direnişin üçüncü gününden itibaren depolarda taşeron uygulamasına son verildi. Tüm depo işçileri Migros kadrosuna geçirildi. Beyaz yakalı idarî birim çalışanlarının da taşeron statüsüne son verilerek kadroya alınması kabul edildi.

Sendika, 2022'de başlayan örgütlenme sürecinin ve 10 ilde 14 depoda yürütülen mücadelenin bu sonuçta belirleyici olduğunu vurguladı.

İşten atılan 303 işçi

Direnış sürecinde işten atılan 303 işçi için özgür ayrılma hakkı tanındı. İşe dönmek isteyenlerin işbaşı yapacağı, ayrılmak isteyenlerin ise kıdem ve ihbar tazminatlarının yanı sıra kıdem süresine bağlı ek menfaatlerle işten ayrılabilceği açıklandı.

İşe başlayacak işçilerin eylem süresine ilişkin ücretlerinin ödeneceği ve SGK primlerinin yatırılacağı belirtildi. İşbaşı yapanların ücret ve hak kaybına uğramayacağı, işten çıkış kodlarının işsizlik maaşına hak kazanacak şekilde düzeltilceği de mutabakata bağlandı. Ayrıca kıdem yılına bağlı olarak kademeli sendikal tazminat ödenmesi kararlaştırıldı.

DGD-Sen'den yapılan açıklamadan...

Aralık 2025'te işçilerin aldığı ücretlere %28 zamlı ücretler işçilerin kök ücreti olarak kabul edilmiştir. Buna ek olarak kadroya geçen tüm depo işçileri yetkili sendika ile yapılacak TİS görüşmelerinde alınacak zamlardan da yararlanacaklardır. Mevcut TİS taslağında 2026 zam teklifi TÜFE (%30,89) + 20'dir. Net %50 zam talebimiz, %28'in kök ücrete dönüşmesi prim sisteminden kaynaklı kazanılmış hakların korunması ve mevcut TİS'teki yan haklar, işçilerin kıdemleriyle

birlikte Migros'taki haklardan yararlanacağı hususları birlikte değerlendirildiğinde talebimiz büyük ölçüde gerçekleşmiştir. Depo işçilerinin ekonomik kazanımı market işçilerinin kazanımlarının ilerisine geçmiştir. Depo işçilerinin Migros kadrosuna geçişlerinde yeni işçi sayılacağı ve taşerondaki tüm çalışma süreleri dikkate alınmadan devam edeceğine dair uygulama sürdürdüğümüz görüşmelerde tersine çevrilmiş olup kıdemleri olduğu gibi korunmuştur.

Kadroya geçişlerde depo işçilerinin 2022'deki direnişle kazandığı yan hakları tartışma konusuyken, görüşmeler sonucu eksiksiz korunmuştur. (İl destek primi, devamlılık primi, kıdem yılı primi ve benzeri haklar.) Mağaza ve market işçilerinin yararlanmakta olduğu banka promosyonları, ikramiye gibi TİS kaynaklı hakları, sözleşmenin imzalanmasıyla birlikte kadroya geçişten itibaren geçerli olmak üzere geriye dönük ödeneceği kararlaştırılmıştır.

Direnerek öğreneceğiz,

SAG Hidrolik işçileri 6 aydır direniyor

Sakarya'nın Hendek ilçesinde bulunan SAG Hidrolikte çalışan işçiler, 2025 yılı ağustos ayında Birleşik Metal İş Sendikasında örgütlendiler. 114 işçinin çalıştığı fabrikada işçilerin büyük çoğunluğunun sendikaya üyeliği çoğunluk tespitiyle de tescillendi.

Hemen ardından İtalyan menşeli SAG Hidrolik patronu, işçilerin örgütlenme haklarına yönelik saldırılar başlatarak gerekçe göstermeden Kod 46 ile 3 işçiyi işten çıkardı.

Fabrika içinde de ustabaşı ve şefler aracılığıyla baskı ve denetim arttırıldı,

işçilerin iletişim ve hareket özgürlükleri engellenmeye başlandı.

İşten atılan işçiler direnişlerini fabrika önünde sürdürüyorlar. Altı ayı aşan direniş, kararlılık ve azimle sürerken dayanışma ziyaretleri de devam ediyor.

Kolay Gelsin kuryeleri kazanım elde etti

Koç Holding ve Ekol Lojistik ortaklığındaki Kolay Gelsin Kargoya bağlı 2000'e yakın kuryenin sefalet dayatmasına karşı 15 ilde 3 Şubat'ta başlattığı direniş üçüncü gününde kazanım elde edilerek sonlandırıldı.

Ensnaf kurye modeliyle çalışan işçiler, hizmet sözleşmelerinde belirtildiği üzere paket başı ücretlendirme esasıyla çalıştırılıyor. Kuryeler, yeni sözleşme döneminde kendilerine dayatılan şartlara karşı kontak kapatma eylemi başlatmışlardı. 3 Şubat'ta başlayan eylemde, Amazan, İKEA, Karaca, Dyson ve Zara firmalarına çalışan şirketin aktarma merkezi ve depolarında 150-200 bin civarında paket bekletildi.

Koç Holding ve Ekol Lojistik ortaklığındaki Kolay Gelsin Kargoya bağlı 2000'e yakın kuryenin sefalet dayatmasına karşı 15 ilde başlattığı direniş bazı taleplerin kazanılmasıyla sonlandırıldı. Kaldırılan yan hakların bir bölümü geri getirildi, direniş sürecinde sözleşmesi feshedilen 50 civarında kuryenin sözleşmelerinin yenilenmesi için söz verildi.

Direniş kazanım getirdi

- Kaldırılan yıllık izinler 1000 lira olarak geri getirildi.
 - Kuryelere günlük olarak garanti edilen paket sayısı 95'ten 85'e düşürülmüştü. Garanti paket sayısı tekrar 95'e çıkarıldı.
 - Kaldırılan yakıt primleri, 40 kilometre üzeri yakıt primi desteği olarak geri getirildi.
 - Kuryelerin şirketten prim almalarına olanak sağlayan minimum kod toplama oranı yüzde 100'den yüzde 85'e düşürüldü.
 - Sözleşmeleri feshedilen tüm kuryelerin sözleşmelerinin yenileneceği sözü verildi.
- Paket başı ücretler son teklifte 30 liraya çıkarılmıştı. Sadece Ankara'daki ücretler 31 liraya çıkarıldı. Şubat ayı sonuna kadar paket başı ücretlerde düzenleme yapılacağı sözü verildi.

Kısa... Kısa...

➡ Birleşik Metal İş Sendikasının örgütlü olduğu İzmir'deki Gates ve Gates Mobility, Gebze'deki Ar-Metal, Manisa'daki Kartesis Otomotiv, Hatay'daki Befesa, Bursa'daki Asil Çelik, İzmir'deki Aerospace işyerlerinde toplu sözleşme görüşmeleri anlaşmayla sonuçlandı.

➡ Birleşik Metal İş Sendikasının örgütlü olduğu İzmir'deki Totonak fabrikasında toplu sözleşmede anlaşma sağlanamadığı için grev kararı alındı. Grev 26 Şubat tarihinde uygulanmaya başlanacak.

➡ Gaziantep Başpınar Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Çengel İplikte çalışan işçiler yüzde 27 zam dayatmasına karşı fabrika önünde eylem yaptılar. Gece vardiyasının başlattığı eylem gündüz vardiyasında çalışan işçilerin katılımıyla büyüdü. 560 işçinin çalıştığı fabrika 2024 yılında 45 milyon TL kâr beyan etmiş. Bilindiği kadarıyla 2022 yılından bu yana kurumlar vergisi ödememesinin yanı sıra vergi muafiyeti, KDV istisnası gibi teşviklerden de yararlanmış.

Polyak'ta maden işçileri talepleri için eylemdeler

İzmir'in Kınık ilçesinde faaliyet gösteren Polyak Madencilikte çalışan 1243 maden işçisi, ücretlerinin eksik ödenmesi, hak gaspları ve iş güvenliği önlemlerinin alınmaması nedeniyle eyleme geçti.

20 Şubat'ta Bağımsız Maden-İş öncülüğünde iş durduran maden işçileri 25 Şubat'ta Polyak Maden önünden Kınık Kaymakamlık Meydanı'na 16 kilometrelik yürüyüş düzenledi.

Madenciler yürüyüş sırasında "Vur vur inlesin Polyak bizi dinlesin", "Direne direne direnişten zafere", "Birleşen işçiler yenilmezler" sloganlarını haykırdılar.

İşçilerin kıdem ve ihbar tazminatları ödenmeden işten çıkarılmak istenmesine tepki gösterildi.

Çinli şirket Qitaihe Long Coal Mining, Polyak Eynez Kömür Madenini Fiba Gruptan satın aldıktan sonra işçilerin 2 aylık maaşlarını, promosyon ve toplu iş sözleşmesinden doğan geriye dönük haklarını ödemedi, işçilerin önceki şirketten kalan kıdem ve ihbar hakları güvence altına alınmadı. İşçiler ayrıca madende iş güvenliği önlemlerinin de alınmadığını söylüyorlar.

Soma'da da maden işçilerinin başlattığı eylemler devam ediyor. Torku Termik Santralinde işten atılan işçiler işbaşı yapmak istedikleri için eylemdeyken, İmbat Madencilik işçileri geç ödenen haklarını almak için direnişe geçtiler.

Temel Conta işçileri sendikal hakları için greve devam ediyorlar

Otomotiv sektörüne parça motor contası üreten Temel Contanın İzmir Kemalpaşa'daki fabrikasında işçiler, fabrika yönetiminin sendika yetkisini tanımadığı gerekçesiyle başlayan grevlerinde 408 günü geride bıraktılar.

İşçiler 2023'te Petrol-İş Sendikası'nda örgütlendiler. Yetkiye itiraz süreçlerinin ardından Petrol-İş'in yetkisi 16 Ağustos 2024'te mahkeme kararıyla kesinleşti. Toplu pazarlık sürecinin başlaması gerekirken işveren sendikayla müzakere masasına oturmadı. Bunun üzerine işçiler, 10 Aralık 2024 itibarıyla greve çıktılar.

17 Ocak 2026 Cumartesi günü, direnişin 405. gününde işveren, geniş güvenlik önlemleri eşliğinde Kemalpaşa'daki fabrikadan makinaları Torbalı'daki tesise taşımış; grevdeki işçilerin haklarına ve mücadelesine sahip çıkma çabası zor kullanılarak engellendi. Bu saldırılar sonucunda yaralanan işçiler oldu.

Saldırıların ardından grev çadırını Torbalı'daki fabrika önüne kuran işçilerin grevlerinin 408. gününde yaptıkları basın açıklamasına Türk-İş'e bağlı sendikaların yanı sıra çok sayıda dernek, demokratik kitle örgütü ile emekten yana siyasi partilerin temsilci ve üyeleri katıldılar.

Basın açıklamasını yapan Petrol-İş Aliağa Şube Başkanı Hasan Toptan, şunları söyledi:

"Temel Conta işçilerinin 408 gündür sürdürdüğü onurlu grev mücadelesi, bugün artık yalnızca bir işyeri uyuşmazlığı değil emeğe, örgütlülüğe ve anayasal haklara karşı yürütülen açık bir saldırının adı haline gelmiştir. Grevin ilk gününden bu yana uzlaşmazlığı tercih eden

Temel Conta işvereni, bugün hukuku tanımayan, Anayasayı yok sayan ve grev kırılcılığını sistematik bir yöntem hâline getiren bir noktaya gelmiştir. Grev çadırının yerinin değiştirilmesi masum bir yer değişikliği değil bu grevi görünmez kılma, direnişi dağıtma, işçiyi yalnızlaştırma girişimidir."

Toptan, işverene toplu sözleşme masasına oturma, işçinin iradesini tanıma çağrısı yaparak basın açıklamasını

şu sözlerle sonlandırdı: "Aksi hâlde bu direniş büyür, bu direniş yayılır. Bu direniş sizi rahat bırakmaz. Son sözümüz nettir. Mücadelemiz karardır, direnişimiz meşrudur, grev hakkımızdan asla vazgeçmeyeceğiz."

Açıklama sırasında "Birleşe birleşe kazanacağız", "Birleşen işçiler asla yenilmez", "Sadaka değil toplu sözleşme" sloganları atıldı.

Özel İtalyan Lisesindeki Türk öğretmenler ayrımcılığa karşı direniyorlar

İstanbul'un köklü eğitim kurumlarından Özel İtalyan Lisesinde Tez-Koop-İş ile işveren arasında yürütülen toplu iş sözleşmesi görüşmeleri, işverenin uzlaşmaz tutumu ile grev aşamasına geldi.

Okulda çalışan Türk öğretmenlerin yabancı öğretmenlerden altı kat daha düşük ücret aldığı belirtiliyor. Eşitsizlik ücretlerle de sınırlı değil. Öğretmenler özlük hakları, ders programları, nöbet çizelgesi, yönetimle olan ilişkiler gibi konularda da ayrımcılığa maruz kalıyorlar. Bu eşitsizliğin ortadan kaldırılması için girişimler olsa da yönetim adım atmadı ve 2 Şubat'ta ikinci dönemin başlamasıyla grev başladı.

Grev eylemlerle devam ediyor

Tez Koop İş Sendikası yaptığı açıklamada şunları ifade etti: "Haklarımız ve emeğimiz için başlattığımız grev süreci, aradan geçen zamana

rağmen yetkililer tarafından hâlâ somut bir adım atılmaması nedeniyle kararlılıkla devam etmektedir. Çalışanların haklı taleplerinin görmezden gelinmesi, mücadelemizi daha güçlü bir dayanışma ile sürdürme sorumluluğunu hepimize yüklemektedir."

20 Şubat'ta Ankara'da İtalya Büyükelçiliği önünde basın açıklaması gerçekleştireceklerini belirten öğretmenler, "Yalnızca mevcut sorunların çözümü için değil, aynı zamanda gelecekte daha güvenceli, adil ve insanca çalışma koşullarının sağlanması için verilen ortak bir emek mücadelesidir. Hepimizin bildiği gibi kazanımlar ancak birlikte ve kararlı bir duruşla elde edilir," dediler.

Kısa... Kısa...

Hatay/Antakya Merkez 15 Konut Emlak Konut Projesinde yüklenici firmanın Söğüt İnşaat, taşeron firmanın **Aras Global** ve **Elsan** olduğu şantiyede, üç aydır ödenmeyen ücretleri için işçiler kule vinç ve çatıya çıkarak haklarını talep ettiler. Bir işçi kule vince tırmanırken kayarak düştü, hastanede tedavi altına alındı. İşçilerin hakları için firma yetkilileri ile görüşmeleri devam ediyor.

Kahramanmaraş Dulkadiroğlu Merkez 16. 2. Etap 2. Kısım Konut şantiyelerinde, **Dev Yapı İş Sendikası** üyeleri hakları için 10.2.2026 tarihinde İstanbul Emlak Konut Merkez Binası önünde eylem gerçekleştirme kararı aldılar. Kararın ardından gerçekleşen görüşme sonucu işçiler asgarî ücretlerinin ödenmesi sonucu eylemi iptal etti.

İstanbul Finans Merkezi Halkbank şantiyesinde çalışan **Dev Yapı İş Sendikası** üyelerinin hakları için yapacağı eylem öncesinde YDA Group'un daveti üzerine bir görüşme gerçekleştirildi. Görüşmede şirket, işçilerin tüm yasal haklarının ödenmesini kabul edince anlaşma sağlandı.

Emlak Konutun yürüttüğü Fikirtepe Kentsel Dönüşüm Projesi kapsamında, yüklenici **Kuzu Holding** taşeronu Uysal Temizlikte çalışan kadın işçilerin ücretlerinin ödenmemesine ilişkin **Dev Yapı İş Sendikası**nın yapmayı planladığı eylem, Kuzu Holding yetkililerinin sorunun çözüleceğine ve işçilerin tüm mağduriyetlerinin giderileceğine dair verdikleri söz üzerine askıya alındı.

İstanbul Üsküdar Bahçelievler Mahallesi Cadde Boyu Caddesi konut şantiyesinde ana firma **Burak Can İnşaat** taşeron **Farad** elektrik mekanik firmalarında çalışan **İyi Sen** üyesi işçiler ödenmeyen maaşlar için 12 Şubat'ta eyleme geçtiler.

Teksif Sendikasında örgütlü **Tapeten** işçilerinin grevi 160. günleri geride bıraktı. Direnişe devam kararlılığı vurgulandı.

OCAK AYINDA EN AZ 146 İŞÇİ ÇALIŞIRKEN KATLEDİLDİ

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi, ocak ayına ilişkin işçi cinayetleri raporunu açıkladı. Buna göre, ocak ayında en az 146 işçi yaşamını yitirdi.

En çok iş cinayeti 29 ölümlle inşaat işkolunda meydana geldi. İkinci sırayı 23 ölümlle taşımacılık işkolu takip etti. Üçüncü sırada ise 16 ölümlle metal işkolu geliyor.

İş cinayetlerine sektörel olarak bakıldığında ise sanayide 67 işçi, hizmette 36 işçi, inşaat 31 işçi ve tarımda 12 işçi, çalışırken yaşamını yitirdi.

Ölüm nedenlerinde ilk sırada tarım, inşaat ve metalde görülen ezilme ve göçük nedenli ölümler var. İkinci sırayı ise yüksekte düşmeler takip ediyor. Bu ölümlerin yüzde 61'i inşaatlarda meydana geldi. Üçüncü sırada ise yarından fazlasının taşımacılık işkolunda meydana geldiği trafik,

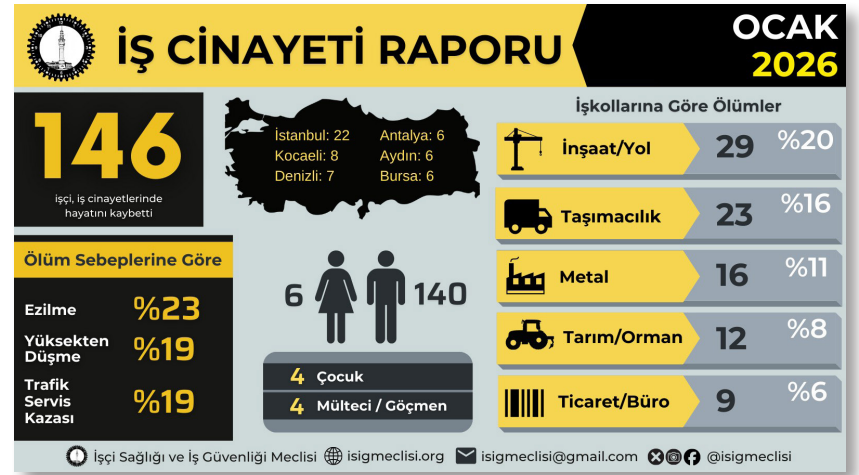
servis kazaları nedenli ölümler bulunuyor.

En çok iş cinayeti İstanbul, Kocaeli, Denizli, Antalya, Aydın, Bursa, Diyarbakır, Antep, İzmir, Ankara, Erzurum ve Sakarya gibi sanayi merkezleri olan, tarımsal üretim veya inşaat faaliyetlerinin yoğunlaştığı şehirlerde meydana geldi.

En az 4 çocuk, çalıştırılırken can verdi

Ocak ayında en az 4 çocuk, iş cinayetlerinde hayatını kaybetti. Katledilen çocukların ikisi inşaat işçisi, biri motokurye ve biri çiftçiydi. İş cinayetlerinde yaşamını yitirenlerin 6'sı kadın işçiydi.

Ocak ayında en az 4 göçmen işçi (biri

Cezayirli, biri Iraklı, biri Mısırlı, biri Suriyeli) hayatını kaybetti. Son 13 yıldır ülkemizde çalışırken yaşamını yitiren göçmen işçilerin en az yarısı Suriyeli ve Afganistanlı. Ancak son dönemde özellikle deprem şehirlerinde inşaatlarda ve Marmara'da inşaat/sanayide Cezayirli, İranlı ve Mısırlı işçilerin varlığı bu ülkelerden gelen işçi göçünü de gösteriyor.

Yaşamını yitiren işçilerin en az 2'si (yüzde 1,36) sendika üyesi, 144'ü (yüzde 98,64) sendikasız. Sendikalı işçilerin biri sağlık ve biri belediye işkollarında çalışıyordu.

2025'te en az 94 çocuk çalışırken katledildi

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisi, 2025 yılında en az 94 çocuğun çalışırken katledildiğini açıkladı. Raporda, son 13 yılda 836 çocuğun çalışırken yaşanan iş cinayetlerinde hayatını kaybettiği bilgisine yer verildi.

31 çocuğun tarım iş kolunda, 27 çocuğun sanayi iş kolunda, 20 çocuğun hizmet iş kolunda ve 16 çocuğun inşaat iş kolunda çalışırken katledildiği belirtilen raporda, tarım sektöründe çalışırken yaşamını yitiren 31 çocukta 19'unun işçi, 12'sinin çiftçi yani ailesinin yanında ücretsiz olarak çalıştığı belirtildi.

İş cinayetlerinde hayatını kaybeden çocuklardan 13'ünün kız, 81'inin erkek olduğu açıklanan raporda, 26 çocuğun 14 yaş ve altı, 68 çocuğun 15-17 yaş aralığında; 4 çocuğun Suriyeli, bir çocuğun Afganistanlı olduğu bilgileri yer aldı.

2 yılda 18 MESEM'li çocuk çalışırken katledildi

MESEM'lerde eğitim adı altında çalıştırılan 6 çocuğun iş cinayetinde hayatını kaybettiğine dikkat çekilen raporda, 2023 Eylül ayından itibaren tespit edilebilen MESEM'lerde çalışırken hayatını kaybeden çocuk sayısının 18 olduğu belirtildi.

Raporda ayrıca şu bilgiler yer aldı.

Meslekî teknik anadolu liseleri, ticaret liseleri, organize sanayi bölgesi ve denizcilik liselerinde eğitim adı altında çalıştırılan 7 çocuk katledildi.

Suluova'da metan gazı zehirlenmesi

Suluova Tarıma Dayalı İhtisas Besi Organize Sanayi Bölgesi'nde faaliyet gösteren bir biyogaz tesisinde, ferman-tasyon çukurundaki arızayı gidermek için indikleri çukurda metan gazından zehirlenen 3 işçi hayatını kaybetti.

İlk müdahaleleri yapılan işçiler Mücahit Sarutaş (32), Cemal Temiz (54) ve Hakan Küçük (48), ambulanslarla hastaneye kaldırıldı. Durumları ağır olan 3 işçi, doktorların

tüm çabalarına rağmen kurtarılamadı.

İşçiler tedbirsizlik ve denetimsizlik kaskacında iş cinayetlerinde öldürülmeye devam ediyor.

Dilovası'nda adalet mücadelesi sürüyor

Yedi işçinin katledildiği Ravive Kozmetik'e ait işyerindeki yangının ardından katliamda yaşamını yitirenlerin ailelerinin verdiği adalet mücadelesi devam ediyor. Aileler, Kocaeli Büyükşehir Belediye Başkanı Tahir Büyükakın ile görüşmek istedi, fakat ailelerin randevu talebine olumlu ya da olumsuz bir geri dönüş yapılmadı. Aileler, ellerinde kaybettikleri yakınlarının fotoğraflarıyla belediye önünde açıklama yaptı.

İSİG Kocaeli Meclisi temsilcisi Selçuk Karstarlı yaptığı açıklamada, yaşanan işçi cinayetinde Kocaeli Büyükşehir Belediyesinin de sorumluluğu olduğuna dikkat çekti. "Mevzuat gereği burası büyükşehir belediyesinin denetimine tâbi," diyen Karstarlı, be-

diyenin şikâyetlere rağmen bir şey yapmadığını hatırlattı. Karstarlı, "83 gün boyunca ne yaptınız? Hangi soruşturmaları yürüttünüz? Büyükşehir Belediye Başkanı başka işlerini 7 canın önüne koymuş durumda," ifadelerini kullandı.

Katliamda hayatını kaybeden Şengül Yılmaz'ın kardeşi Emine Bulut da, "Dilovası Belediyesinde olduğu gibi burada da bizden kaçıyorlar. Önce kaçıp sonra görüşme talebinde bulunuyorlar. Kaçmayın. Bizim canımız nasıl yandıysa, sorumlular da öyle hesap versin," dedi.

Sermaye vampirdir, işçi kanı emmektedir!

Ne kadar direniş o kadar ekmek!

2026 yılında işçi sınıfına biçilen rol, açıklıkla kıvranıp, sessizce Saray Rejiminin savaş ekonomisini finanse etmektir. Sendika mafyası, Saray güdümlü muhalefet (CHP'si, İYİP'i, alayı içinde), burjuva medya hepsi seferberlik hâlinededir. Bunların yetmediği yerde devlet şiddeti devreye girecek, giriyor.

Saray kabinesine yapılan son atamalar kendince bir mesaj olsa gerek. Ama açlığa kurşun işler mi bilinmez.

Migros depo işçilerinin Esenyurt depoda başlayan, dalga dalga yayılan direnişi, ciddi bir dayanışma ile kuşatıldı. Birçok direnişin

başına gelen izolasyonu başarılı bir şekilde kıran DGD-SEN ve işçiler, direnişi neredeyse yurt çapına yaymayı başardı.

Böylece yüzde 27-28 dayatmasının kırılabileceği ortaya konulmuş oldu.

Yoksulluk sınırı dört asgarî ücrete koşuyor, sendikalar sadece hesap yapıyor!

Bu sayı elinize ulaştığında mart ayının ilk günlerine girmiş olacağız. 2026 yılının ilk çeyreği biterken, işçi sınıfına biçilen açlık ve yoksulluk gömleği giderek daralıyor, âdeta boğazları sıkıyor, hani eskilerin deyimiyle ümüğümüzü sıkıyor.

Saray Rejimi ve sermayenin üzerinde uzlaştığı esrarengiz (!) yüzde 27-28'lik ücret zammı dayatmaları bir yana, açlık ve yoksulluk parametreleri yükselmeye devam ediyor.

Biz bu satırları yazarken elimizde yılın ilk ayına ait veriler var. Ülkenin sendikal konfederasyonları ilginç tavırlar içindedir. Bu ilginçlik bizim için değil ise de kendi varlıklarını giderek gereksiz hale getirmeleri üzerinedir. Rakamlara geçmeden belki birkaç cümle ile buna değinebiliriz. Sendikalı işçilerin ücretleri bile giderek asgarî ücrete yakınsarken, sendikaların ezber cümlesi "Bizim asgarî ücret alan üyemiz yok" biçimindedir. Baştan aşağı problemlili bir yaklaşımdır. Hem Türk-İş hem de BİSAM aracılığıyla DİSK, açlık ve yoksulluk sınırını ortaya

koyan çalışmalar yapmaktalar. Bu çalışmalar içinde, açlık sınırının asgarî ücretin ne kadar üstünde olduğunu anlatıyorlar. Enflasyondan dem vuruyorlar. Peki üyelerine hangi somut eylem önerisi ile gidiyorlar dersiniz?

Türk-İş, kuruluşundan itibaren bir devlet-patron sendikasıdır. Hak-İş'in kendisinin bile sendikacılık diye bir iddiası yoktur, mantıkları "rızkı veren Allah'tır" diyenlerden sendikacılık beklenmez. Şubat ayında 59. kuruluş yıldönümünü kutlayan DİSK'in geçmişiyile bağlı nostaljik olmaktan öteye gitmiyor. Belki de en verimli çalışan birimi DİSK-AR'ı tasfiye etme ve genel merkezlerini Ankara'ya taşımakla meşgul hâldeler.

İşte elimizde bu iki sendikanın açlık ve yoksulluk sınırı verileri var.

Türk-İş'e göre;

Ankara'da yaşayan dört kişilik bir ailenin sağlıklı, dengeli ve yeterli beslenebilmesi için yapılması gereken aylık gıda harcaması tutarı (açlık sınırı) **31.223,88 TL**'ye,

Gıda harcaması ile giyim, konut (kira, elektrik, su, yakıt), ulaşım, eğitim, sağlık ve benzeri ihtiyaçlar için yapılması zorunlu diğer aylık harcamalarının toplam tutarı ise (yoksulluk sınırı) **101.706,40 TL**'ye,

Bekâr bir çalışanın "yaşama maliyeti" de aylık **40.540,91 TL**'ye yükseldi.

Birleşik Metal İş Sendikasının sınıf araştırmaları merkezi BİSAM'ın yaptığı araştırmaya göre ise açlık sınırı 31 bin 296 lira, yoksulluk sınırı 102 bin 812 lira oldu. Dört kişilik bir ailenin sağlıklı ve dengeli beslenmek için günlük yapması gereken minimum gıda harcaması 1.043,20 liraya ulaştı.

Sendikalar, muhalefet, bizleri, yıllardır çay-simit hesabına hapsetti, bazen lütfedip ekmek, peynir, kıymayla kıyasladı alım gücümüzü. Oysa hayat bunların hepsi ve çok daha fazlasıdır.

Enflasyon hedefleri işçileri soymak içindir!

Ülkenin yönetimini NATO devralmıştır. Son seçimlerle ortaya çıkan kabine bir savaş kabinesidir. Öyle de devam etmektedir. Ekonomi yönetimi ise Mehmet Şimşek eli ile bir çeşit Düyûn-ı Umûmiye gibi çalışmaktadır. Dış borçlanma, görülmemiş düzeyde pahalıdır. Bu borçlarla savaş ekonomisi finanse edilmekte, borçları ödemek için ise işçi ve emekçilerin boğazına basılırken vergiler artırılmaktadır.

Ücret artışlarının enflasyonu artırdığı kuyruklu yalandır. "Uzmanlar" bu yalanı gerçekçi kılmak için çırpınıp dururken, yeni yılla birlikte artırılan vergi, harç ve cezalardan bahsetmemeyi tercih ederler. Tekellerin fiyatları nasıl belirlediğini, zincir marketlerin piyasa gücünü es geçerler.

Enflasyon, işçi sınıfından sızdırılan artı-değerin patronlar arasında yeniden paylaşılması, işçilerden zenginlere servet transferidir. Merkez Bankasının 2026 için koyduğu yüzde 16 hesabı daha ilk aydan çökmüştür.

Kasım ve aralık verileriyle keskin bir inişe

geçen aylık enflasyon verileri, asgarî ücret, emekli aylıkları, memur maaşlarının belli olması sonrasında ocak ayında adeta şaha kalkarak TÜİK rakamları ile bile yüzde 4,84 çıkarak beklentileri aştı.

ENAG ise ocak ayı enflasyonunu yüzde 6,32 olarak hesapladı. İTO'nun İstanbul enflasyonu hesabı yüzde 4,56 ile TÜİK'in gerisinde kalırken TEPAV ise yüzde 5,17 hesapladı.

Yıllardır ürün sepetini açıklamayan TÜİK, 2026 Ocak ayı itibarıyla AB ile uyum adına yeni bir hesaplama metodu kullanmaya başladı. Bununla beraber mesela konut giderlerinin (kira, faturalarla, aidat vb.) enflasyona etkisi yüzde 15'lerden 11'lere düştü.

Üstelik TÜİK turistlerin harcamalarını da dâhil ederek enflasyon hesaplamasını oldukça karmaşık hâle getiriyor. Bir turistin enflasyon sepeti ile tek derdi hayatta kalmak olan bir işçinin enflasyon sepeti aynı olabilir mi?

Rakamların anlamını yitirmiş olduğunu söyleyebiliriz. Enflasyona karşı mücadele, Saray Rejiminin rant-yağma-savaş ekonomisi politikalarına karşı bir mücadele olmak zorundadır.

Batan geminin malları bunlar! Köprü ve otoyollar haraç-mezat satılıyor!

Saray Rejiminin uluslararası sermayeye servet aktarımı hız kesmiyor.

Kamuya ait 2 boğaz köprüsü ve 7 otoyolun, 25 yıllığına özelleştirilmesi işinin fizibilitesi Kanadalı bir şirkete, finansman çalışması da İngiliz bir şirkete yaptırılıyor.

Karayolları Genel Müdürlüğü 2026 Yılı Performans Programı Raporu'na göre:

2 boğaz köprüsü ve 7 otoyoldaki;

Kamunun 2025 yılı net kârı (öz geliri): 600 milyon dolar.

Buradan hareketle 25 yıllık net kârı: 15 milyar dolar.

Yani ortada yap-işlet-devret durumu

yok. Yıllar önce halkın vergileriyle yapılmış, altın yumurtlayan yapılar satılıyor.

Şirketler, özelleştirme ihalesini 15 milyar doların ne kadar altında alırsa, o kadar doğrudan kâr elde edecek.

Ayrıca 25 yıl içinde, araç geçiş ücretlerine yapacakları tüm zamlar, bu şirketlere en az 33 milyar dolarlık bir kâr daha yaratacak.

Sonuçta 25 yılda en az 48 milyar dolar, vatandaşın cebinden bu şirketlerin kasasına aktarılacak.

İhaleyi kazanacak şirketler, özelleştirme borçlarını ödemek için %80 yurt dışı kredisi, %20 özsermaye kullanacak.

Şirketlerin kullanacağı yurt dışı kredilerine, Hazine, “borç üstlenim taahhüdü” verecek. Yani kefil olacak.

Uyuşmazlıklarda Londra mahkemeleri yetkili olacak. İngiliz tahkimi geçerli olacak.

Kredilerin geri ödenmemesi durumunda, kamuya ait bu varlıklar ipotekli hale gelecek. Stratejik köprü ve otoyolların tüm gelirleri yurtdışına, yabancı finans kuruluşlarına akacak.

Kredi kuruluşlarına ödenecek devasa faiz tutarları da araç geçiş ücretlerine yapılacak fahiş zamlarla vatandaşların sırtına yüklenecek.

Vatandaş yardıma muhtaç!

Türkiye’de her geçen gün daha da derinleşen ekonomik kriz, on milyonlarca yurttaş sosyal yardıma muhtaç hâle getirdi. Siyasi iktidar, sosyal yardıma muhtaçlığa yönelik çarpıcı tabloyu, sosyal yardımlar ile dengelemeye çalıştı. Yoksullukla mücadele kapsamında 2025 yılında toplam 359 milyar 184 milyon 113 bin TL’lik harcama yapıldı.

2025 yılında yapılan 359,1 milyar TL’lik harcama da yoksulluğa çözüm olmadı. Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığının 2026 yılına yönelik hedefleri ve 2025 yılı hedeflerinin gerçekleşme oranlarının yer aldığı rapor, çarpıcı tabloyu bir kez daha gün yüzüne çıkardı. Ailesinin yanında en temel ihtiyaçları karşılanamayan ve ailesinin yanından alınma riski bulunan çocuk sayısının 2025 yılında 182 bin 997 olarak gerçekleştiği belirtildi. Yoksulluk nedeniyle bakılamayan çocukların, Sosyal ve Ekonomik Destek (SED) kapsamına alındığı bildirildi.

Ba-

kanlık,

2026 yılında SED

kapsamına alınması öngörülen

çocuk sayısını ise 195 bin olarak paylaştı. Türkiye’deki derin yoksulluğun çözülemeyeceğinin itirafı niteliğindeki raporda, 2027 ve 2028 yıllarında SED kapsamına alınacağı tahmin edilen çocuk sayısı ise sırasıyla 196 bin ve 197 bin olarak kaydedildi.

Türkiye’deki yoksulluğun en çarpıcı göstergelerinden olan, “Elektrik tüketim desteğinden yararlanan hane sayısı” verisi de raporda paylaşıldı. 2025 yılında toplam 2 milyon 571 bin 289 hanede elektrik faturasının ödenemediği rapora yansdı.

Yoksul yurttaşın sağlık hizmetlerine erişiminin önündeki en büyük engel olarak nitelendirilen GSS prim borçlarına yönelik veriler de dikkati çekti. 2025 yılında GSS prim borcu sosyal yardımla ödenen kişi sayısı rapora, 8 milyon 217 bin 937 olarak yazıldı.

Bütçe sırtını cezalara dayadı!

Yılın tamamında 348 milyar 398 milyon liralık para cezası öngörülürken, sadece ocak ayında kesilen para cezası miktarı 801 milyar 833 milyon lira oldu. Artırılan trafik cezalarına rağmen bütçede 73 milyar 344 milyon lira olarak hedeflenen trafik cezası kaleminde, sadece ocakta kesilen ceza miktarı bunun yüzde 67’sine karşılık gelen 49,4 milyar lira düzeyinde gerçekleşti.

Yılın tamamında 73 milyar 344 milyon liralık gelirin beklendiği trafik cezaları kaleminde, ocak ayında 49 milyar 435 milyon liralık tahakkuk ve 5 milyar 867 milyon liralık tahsilat gerçekleştirildi. 2026 yılı ocak ayında 613 milyar 285 milyon lira vergi cezası tahakkuk edilirdi. Bu kaleminde yılın tamamında 196 milyar 42 milyon liralık gelir bekleniyordu.

Vergi cezaları arasında en yüksek tutar ise yılın tamamında 41 milyar 966 milyon lira gelirin beklendiği “diğer para cezaları” kaleminde 586 milyar 425 milyon lira ile gerçekleşti. Bu kaleminde geçen yılın tamamında 597 milyar 740 milyon liralık tahsilat yapılmıştı. Bir başka ifade ile sadece ocak ayında “diğer para cezaları” kalemindeki tahakkuk, geçen yılın tamamındaki tahakkuk miktarına eşit seviyede gerçekleşti.

Boğaziçi Üniversitesi öğrenci ve akademisyeniyle direnmeye devam ediyor

Boğaziçi Üniversitesine 2016 yılında ilk kez “seçilmiş” değil “atanmış” bir rektörün göreve getirilmesi protestolara neden olmuştu. Kayyum rektöre karşı üniversite akademisyenlerinin başlattığı protesto eylemleri de 5. yılında devam ediyor.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın 2016'dan itibaren Boğaziçi Üniversitesi seçimlerinde birinci olan aday yerine atamayla rektör tayin etmeye başlaması üniversitede protestolara yol açmıştı. Erdoğan 13 Şubat'ta Boğaziçi Üniversitesinde gövde gösterisi yaptı.

Tayyip Erdoğan'ın 13 Şubat'ta Erkek ve Kız Yurtları Açılış Töreni'ne katılacak olması nedeniyle Boğaziçi Üniversitesi Güney Kampüste âdeta OHAL ilan edildi. Kampüse girişler yasaklandı, yurtlar tahliye edildi, sinyal kesiciler internet erişimini imkânsız hâle getirdi, hem kampüs hem de kampüsün dört bir yanı polis ablukasına alındı.

Boğaziçi Üniversitesi kayyum rektörü 12 Şubat Perşembe akşamı saat 17.00'den sonra bir açıklama yaparak cuma günü Güney Kampüsün gün boyunca tüm girişlere; öğrencilere, akademisyenlere ve idarî personele kapalı olacağını, kampüsteki dersle-

rin sınıflarda yüz yüze yapılmayacağını ve tüm işletmelerin kapalı olacağını duyurdu. Duyuruda söz konusu kampüs yasağı kararı, öğrenciler için başka bir kampüste yapılmış olan “Erkek ve Kız Yurtlarının Açılış Töreni” olarak gerekçelendirdi.

Akademisyenlerden tepki

Ocak 2021'den bugüne her cuma Güney Kampüs'te gerçekleştirilen akademik nöbet de engellenmiş oldu. Akademisyenler, üniversitelerinin yeniden bir üniversite olarak işlev gördüğü, öğrencilerine, öğretim üyelerine ve personeline özgür, katılımcı ve yaratıcı bir yaşam ve üretim alanı sunduğu günleri yeniden görebilmek için tüm güçleriyle çalışmaya ve doğruları savunmaya devam edeceklerini açıkladılar.

“Saray Rejimine karşı ayaktaız!”

Güney Kampüste bulunan yurtlar sabah saatlerinde tahliye edilerek ayrıntılı arama yapıldı.

Kampüse öğrenci, akademisyen ve idarî personelin girişine izin verilmezken kampüsün yanındaki Hisarüstü Mahallesi de polis ablukasına alındı. Yollarda üst ve çanta araması yapıldı.

Boğaziçi Üniversitesi öğrencileri, yoğun polis ablukasına rağmen Kuzey Kampüste bir araya geldiler. Öğrenciler yaptıkları açıklamada kampüslerinin ve Hisarüstü'nün yoğun polis ablukasına alındığına dikkat çektiler; Saray Rejimi'nin baskılarına boyun eğmeyeceklerini dile getirdiler.

Açıklamanın ardından gözaltına alınan iki öğrenci ertesi gün serbest bırakıldı.

Son dönemlerde, üç yıl önce boşaltılan ve hâlâ yapılmayan kütüphane binası ile ilgili tartışmalar sürerken öğrenci kulüp odaları da zorla tahliye edilmeye başlandı.

Öğrencilerinin mücadelesi büyüyerek devam ediyor.

Mısır'a giden tekstil şirketinde grev

Türkiye'de artan maliyetler sonrası üretimi Mısır'a kaydıran şirkette, düşük ücretlere karşı binlerce işçi iş bıraktı.

Türkiye'de “artan işçilik maliyetleri” gerekçesiyle üretimini daha ucuz emek gücünün bulunduğu Mısır'a kaydıran Türkiye merkezli Yeşim Tekstilin “Jade Tekstil” adıyla kurduğu fabrikalarda işçiler greve çıktılar. Küresel spor ve hazır giyim markalarına üretim yapılan tesislerde düşük zam teklifi protesto edildi.

Mısır'daki fabrikada yaklaşık 800 Mısır Lirası civarında zam yapılması işçilerin tepkisini çekti. Ortalama 6 bin 500 Mısır Lirası maaş alan işçiler, ücretlerinin en az 10 bin Mısır Lirası'na yükseltilmesini talep ediyorlar.

Grev ilk olarak 10. Ramazan kentindeki fabrikada çalışan yaklaşık 6 bin işçi tarafından başlatıldı. Ardından İsmailiye'deki işçiler de eyleme katıldılar.

Servisler grev kırıclık yaptı

Mısır basınında yer alan haberlere göre, grevin başlamasının ardından fabrikanın servisleri işçileri taşımayı durdurdular. İşçiler bu durumu grev kırıclık olarak değerlendiren fabrikaya kendi imkânlarıyla gittiler. Fabrika önünde ise polisle karşı karşıya geldikleri bildirildi.

Mısır'da yayımlanan Al Manassa gazetesine konuşan bir işçi, “Haklarımızdan daha azını istedik. Bize şirketin

Türkiye'deki çalışanlarının maaşının yarısını bile verin. Onlar bizim meslektaşlarımız değil mi, biz de aynı şirketin işçileri değil miyiz?” ifadelerini kullandı.

Ucuz işgücü dayatması eylemleri de beraberinde getirdi.

Nike, Under Armour, Tommy Hilfiger ve Lacoste gibi küresel markalara üretim yapan Yeşim Tekstil, Mısır'a yatırım yapan ilk büyük Türk tekstilcilerinden biri oldu. Jade Textile Egypt adıyla kurulan şirket, 2008 yılında Borg El Arab'da ilk fabrikasını açtı.

2009'da 10. Ramazan kentinde yeni bir tesis faaliyete geçti. 2018'de Borg El Arab'da ikinci fabrika açılırken, aynı yıl İsmailia'daki üretim tesisi devreye alındı. Bu fabrikalara ek olarak iki yeni tesis daha kuruldu. Şirketin Mısır'daki tesislerinde onbin civarında işçinin çalıştığı belirtiliyor.

Şirket Mısır ekonomisinin önemli oyuncularını arasında gösterilirken işçilere yapılacak zam söz konusu olduğunda rekabet

zorluklarını öne çıkarıyor.

“Her Coğrafyada Önce İnsan” projesini Mısır'da yeşerttiklerini iddia eden Jade Tekstil patronu, “Mısır bizim için stratejik bir yatırım. Amerika pazarı çok büyük bir pazar. Mısır'ın da Amerika ile yapmış olduğu serbest ticaret anlaşması çok önemli bir anlaşma ve orada gümrüksüz mal satma fırsatınız var. Mısır, 2030'a kadar belirlediği büyüme hedefleri içinde hazır giyim sektörünü öncelikli sektör olarak konumlandırmış durumda. Mısır için bu kadar büyük önemi olan bir sektörde üst üste 3. kez ihracatta birinci olmamız bir Türk şirketi olarak bizi çok gururlandırıyor. Amerika pazarını Mısır'dan, Avrupa pazarını da Türkiye'den elimizde tutuyoruz,” açıklamasını yaparken artan kârlılık oranlarındaki artışa da dikkat çekmiş oluyor.

İşçilerin dünyanın çeşitli coğrafyalarında yoksullukla sınırı ise devam ediyor.

Genel grev genel direniş

Zincir marketlerde çalışma düzeni (1)

Tedarikçi ve tüketici istismarı

Hakkı Taşdemir

1954 yılında İstanbul Belediyesi ile İsviçre’de kurulu Migros adlı şirketin birleşmesi sonucu Migros Türk kurulduğunda muhtemelen hiç kimse perakende ticaretin belirli bir zaman dilimi sonrasında Migros tipindeki zincir marketlerin kontrolüne geçeceğini düşünmemiştir. 1956 yılında Gima kuruldu. Sonrasında ise yıllar boyu önemli bir hareket gerçekleşmedi bu piyasada.

Perakende ticaretin hayli cazip bir yatırım alanı olduğunun anlaşılması ise 1980’li yılların ikinci yarısına denk düşer. Bu dönemde Koç Holding Migros Türk hisselerinin tamamına sahip olup büyük bir hamle yaptı. Peşi sıra Metro Market girdi Türkiye’ye ardından yapı marketler (Bauhaus, Tekzen vb.) boy gösterdiler, yine de 1990’lı yılların başı itibarı ile bahse konu marketlerin ülke perakende ticaretindeki payı %0,3 seviyesinde idi.

1994 krizi zincir marketlerin ciro artışına ve perakende ticaretin aslan payını ele geçirecek hamlelerinin başlamasına tanıklık etti. Bu süreç BİM market zincirinin kurulması ile taçlandı âdeta. Aradan geçen yıllarda zincir marketlerin pazar payı büyüdükçe büyüdü. Günümüzde perakende ticaretin %40’lık bölümü zincir marketlerde gerçekleşiyor. Sadece 5 büyük zincirin 2024 yılı ciro toplamı 1,5 trilyon lira (2024 ortalama kuru ile 45,5 milyar \$). Bu gelişmenin önemli bir bölümünün geride bıraktığımız 10 yıl içerisinde gerçekleştiğini düşünenecek olursak önümüzdeki birkaç yıl zarfında perakende ticaretin yarıdan

fazlasının bu marketlerde gerçekleşeceğini öngörebiliriz.

Yaklaşık 30 yıllık bir zaman diliminde gerçekleşen bu büyümenin temel nedeni ise satışa sundukları ürünlerin fiyatlarının piyasa fiyatlarına göre daha düşük olması kuşkusuz. Burada bir noktaya açıklık getirelim; Migros, Carrefour, Makrocenter gibi marketlerde fiyatlar pek de düşük görülmeyebilir. Ancak buradaki ürünlerin fiyatlarını sokak aralarındaki bakkallarla değil büyük kentlerin lüks semtlerindeki şarküteri, pastane ve manavlarla karşılaştırmak gerekir. Bu karşılaştırma yapılırken üst segment diyebileceğimiz market zincirlerinin de kendi kategorisindeki küçük işletmelerden daha düşük fiyatlarla satış yaptıklarını görürüz.

Bu ucuzluğu nasıl gerçekleştiriyorlar sorusunun yanıtı ise çok açık. İstismar ile.

Belirli bir tutarı aşan alışveriş halinde bazı ürünler indirimli olarak satılır. İlginçtir, beklenen alışveriş tutarı küçük, yapılan indirim ise oldukça büyüktür.

Tedarikçiyi istismar ederler öncelikle. Ürünü bu marketlerin birinde satmak isteyen üretici yüklü bir miktar para öder market yönetimine. “Giriş parası” derler buna. Ödemezsün ürünü sokamazsın markete. Giriş parasının da tarifesi var. “Sıcak bölge” denilen göz hizasındaki raflara

ürün yerleştirmek biraz daha pahalıdır. “Gondol başı” denilen özel teşhir alanları ise özel tarife ile yüksek bedel ödeyen üreticiye tahsis edilir.

Peşin ödeme yapmaz zincir marketler. Hattâ vadeli alım da yapmazlar. Ürünler konsinyedir burada. Satılmadıkça parası ödenmez. Satılan ürünün parası ise satıştan 30, bazı hâllerde 60 gün sonra ödenir. Ürünün satış takibi ise tamamen

tedarikçiye aittir. B2B denilen ürün takip sistemi ile tedarikçi ürününün market raf ve depolarındaki durumunu izler. Satılanın parasını tahsil eder. Bu yöntem sayesinde marketler ürün satışından elde ettikleri kazanca bir de finansman kazancı eklerler.

Son tüketim tarihi yaklaşmış bozulmaya yüz tutmuş ürünler için sorumluluk almaz marketler. Tedarikçi ile yazı-

şlırlar: “Ya gel ve ürününü al ya da bunların fiyatını indir.” Ürünü geri almak çok maliyetlidir. Zarar edeceğini bilse de indirim yapar tedarikçi. İndirime giren ürünler “insert” adı verilen broşürlerle halka duyurulur. Tüketici de bozulmak üzere olan ürünleri ucuza aldığı için sevinir. Market rafları yerine evlerde bozulur bunlar. Marketlerin bu politikası nedeni ile pek çok küçük tedarikçi iflas etmiş, pek çok insan da canına kıymıştır.

Tüketiciyi de istismar ederler. Nasıl mı? Buyurun:

Özellikle indirim marketlerinde dikkatinizi çekmiştir. Belirli bir tutarı aşan alışveriş hâlinde bazı ürünler indirimli olarak satılır. İlginçtir, beklenen alışveriş tutarı küçük, yapılan indirim ise oldukça büyüktür. Bir örnek verelim; A101 10 liralık alışveriş sonrasında söz gelimi sucukta 100 lira, sıvı yağ litresinde 40 lira, zeytinin kilosunda 60 lira indirim yapar. Bir şişe su alsanız indirime hak kazanırsınız. Ne var ki bu gerçek bir indirim değildir. Bahse konu ürünlerin etiket fiyatlarını yüksek olarak tespit ederler. İndirimli fiyat dedikleri ürünün gerçek fiyatıdır aslında. Bu yöntemle tüketici bazı ürünleri ucuza aldığı sanır, gerçekte ise gereksinimi olmayan bir ürünü piyasa fiyatı üzerinden satın almış olur. Örneğin kilosu 400 lira olan beyaz peynire 500 lira etiket koyup 10 lira ve üzeri

alışverişte fiyatının 400 liraya düştüğünü ilan ederler. Bu tuzağa aldanan tüketici de ucuza peynir alacağını düşünerek (üstelik o an için ihtiyacı olmadığı hâlde) o peyniri satın alır.

Kendi markalarını koyarlar ürünlere söz gelimi Dost Süt veya Pervin Tereyağı sadece BİM için üretilir. Gülşah Süt ve Yoğurt ise A101’e aittir. Başka yerde göremezsiniz. Bunlar bahse konu marketler için özel olarak üretilir. Genellikle düşük kaliteli hammadde içerirler. Bilen markalar ise bu tür marketler için ellerinde kalmış atıkları kullanarak bu marketlere özel ürünler hazırlarlar.

İstismarın başka bir yolu da yerleşim düzenindedir. Aradığınızı hemen bulamazsınız. Markette ne kadar kalırsanız ürün alma olasılığınız o kadar artar çünkü.

Bir de kasa önü var. Kasa ağır çalışır. Müşteri kuyruğa girer ödeme için. Kuyruk beklerken de kasa önüne konulmuş ıvır zıvır ürünlere takılır gözü. Bunlardan bir kısmını satın alır durup dururken. Tüm hesaplar müşteriden daha çok para almak üzerine kuruludur buralarda.

Ve tabii çalışanlarını da istismar ederler. İstismarın büyüğü de burada.

Önümüzdeki sayıda da bunu açıklamaya çalışalım.

Kahrolsun yağma-rant-sömürü düzeni!

DİRENEREK ÖĞRENECEĞİZ, ÖRGÜTLÜ GÜÇLE KAZANACAĞIZ!

Dünya işçi emekçilerin eylemleriyle sarsılmaya başlamışken ülkemizde de özellikle geri alınmaya çalışılan haklara karşı ve sendikalaşma önündeki engelleri aşmak için direnişler, eylemler artarak devam ediyor.

Eylemler, direnişler engellenmeye de devam ediyor. Eylemlerde geçen süre uzatılarak eylemlerin geri düşmesi bekleniyor, ancak işçi ve emekçiler ellerinde kalan son hakları da kaybetmemek için kararlı.

Son birkaç yıldır sendikalaşma eğiliminde görülen artış bu dönem de eylem ve etkinliklerde yansımaları buluyor. İşçi sınıfı, hizmet sektörü çalışanlarının başını çekmeye başladığı eylemlerle "yeter artık" diyerek direniş hattını geliştirmeye aday olduğunu gösteriyor.

Örgütlü güç ile kazanacağız.

Derleyebildiğimiz, tamamına sayfalarımızda yer veremediğimiz bazı eylem ve etkinliklerimiz:

İşçi Emekçi Birliği faaliyetlerinden...

İstanbul

23 Şubat'ta **Kadıköy**'de "Ücret tartışmalarında söz sahibi olmak istiyorsak, adımıza karar alınmasını istemiyorsak; mücadeleyi ellerimize almalı, haklarımız için mücadele etmeliyiz. Sefalet ücretine, açlık sınırına, yoksulluğa karşı mücadeleyi yükseltelim!" şiarıyla afişleme eylemimizi gerçekleştirdik.

21 Şubat'ta **Esenyurt**'ta "Yağma, talan, yolsuzluk düzeninin sorumluları zenginlik içinde yaşarken, milyonlar açlık sınırı altında kalan asgarî ücret ile geçinmeye çalışıyor. İnsanca yaşanabilir bir ücret için mücadele ve örgütlenme dışında başka seçenek yok!" şiarıyla pankartımızı astık.

21 Şubat'ta **Esenyurt Meydanı**'nda "Sefalet ücretine, açlık sınırına, yoksulluğa vb. mahkûm değiliz! Örgütlenelim, mücadele edelim ücretli kölelik düzenine son verelim!" şiarıyla afişleme eylemimizi gerçekleştirdik.

19 Şubat'ta **Marmaray Kartal** durağında "İşçi sınıfı örgütlü bir güç olarak kapitalistlerin ve onların düzeninin karşısına çıkmadığı müddetçe sorunlarımız çözülmeyecektir. Açlığa, sefalet, yoksulluğa mahkûm değiliz. İnsanca yaşanabilir bir ücret için mücadele ve örgütlenme dışında başka yol yok!" şiarıyla bildirilerimizi dağıttık.

17 Şubat'ta **1 Mayıs Mahallesi**'nde "Açlığa, yoksulluğa, sefalet, ücretli kölelik düzenine karşı mücadeleyi yükseltelim! Genel grev genel direnişi örgütleyelim!" şiarıyla pankartımızı astık.

15 Şubat'ta **Esenyurt/Balık Yolu**'nda "Açlığa, sefalet, yoksulluğa mahkûm değiliz. Ücretli kölelik düzenine karşı mücadeleyi

yükseltelim! Genel grev genel direnişi örgütleyelim!" şiarıyla afişleme eylemimizi gerçekleştirdik.

14 Şubat'ta **Tuzla İçmeler Köprüsü**'nde "Kapitalizm işçilere sefalet ücretini reva görüyor. Sefalet ücretine, açlık sınırına, yoksulluğa vb. mahkûm değiliz! İnsanca yaşanacak ücret için mücadeleye! Genel grev, genel direnişi örgütlemeye!" şiarıyla bildirilerimizi dağıttık.

11 Şubat'ta **Nurtepe, Güzeltepe ve Okmeydanı**'nda "Bu düzenin tüm kurumları sermaye sınıfına hizmet ediyor. İşçi sınıfı örgütlü bir güç olarak kapitalistlerin ve onların düzeninin karşısına çıkmadığı müddetçe sorunlarımız çözülmeyecektir. İnsanca yaşanabilir bir ücret için mücadeleye!" şiarıyla afişleme eylemimizi gerçekleştirdik.

11 Şubat'ta **Nurtepe, Güzeltepe, Okmeydanı ve Dudullu İmes**'te "Sermaye düzenin saldırılarına karşı, kazanılmış haklarımızı korumak, daha fazla hak almak, yaşadığımız tüm sorunların çözümü için ayağa kalmak, mücadele etmek, direnmek gerekiyor. Açlığa, sefalet, yoksulluğa karşı mücadeleyi yükseltelim!" şiarıyla pankartlarımızı astık.

11 Şubat'ta **Mecidiyeköy**'de "Açlığa, sefalet, yoksulluğa mahkûm değiliz. Sermayenin sürekli büyümesinin temelinde biz işçilerin emeği, alinteri, göz nuru var. Yaratan ve üreten biziz. Yöneten de biz olmalıyız. Kendi iktidarımız için mücadele etmeliyiz" şiarıyla bildirilerimizi dağıttık.

11 Şubat'ta **Kartal Köprüsü**'nde "İşçi ve emekçileri insanca yaşanacak ücret için, en temel hak ve özgürlüklerimiz için fabrikalarda, havzalarda, mahallelerde bir araya gelmeye, ücretli kölelik

düzenine karşı mücadeleyi büyütme-ye davet ediyoruz" şiarıyla bildirilerimizi dağıttık.

10 Şubat'ta **Maltepe**'de "Ücretli kölelik düzenine mahkûm değiliz! Çare bizde! Kendi ellerimizde! Örgütlenerek kurtuluşumuzu sağlayabiliriz! Açlığa, sefalet, yoksulluğa karşı mücadeleyi yükseltelim! Genel grev, genel direnişi örgütleyelim!" şiarıyla afişleme eylemimizi gerçekleştirdik.

6 Şubat'ta **Kartal**'da "Açlığa sefalet, yoksulluğa karşı mücadeleyi yükseltelim! Genel grev, genel direnişi örgütleyelim!" şiarıyla pankartlarımızı astık.

25 Ocak'ta üç oturum halinde **Ortak Yaşam Vakfı**nda "Emperyalizm, Savaşlar ve İşçi Sınıfının Tutumunu" konulu forumumuzu başarıyla gerçekleştirdik.

İzmir

Genel grev, genel direnişi örgütleyelim! 28 Ocak'ta İşçi Emekçi Birliği İzmir olarak Temel Conta fabrikasının polis saldırısıyla Torbalı'ya taşınmasından sonra grev çadırını Torbalı fabrika önüne taşıyan işçileri grevlerinin 415. gününde ziyaret ettik.

7 bini aşkın Migros Depo işçisi %28 zam dayatmasına karşı birçok işyerinde eylemlerini sürdürürlerken İzmir İşçi Emekçi Birliği olarak Torbalı'daki Migros Depo işçilerine dayanışma ziyaretinde bulunduk.

İşçi-Sen faaliyetlerinden... İstanbul

- 29 Ocak'ta Kozyatağı Migros mağazasında Migros depo işçileri ile dayanışma için Migros boykot çağrısı yapıldı.
- DGD-SEN üyesi Migros depo işçilerinin Tuncay Özilhan evinin önünde yapılan basın açıklamalarında Migros işçileri ile yan yana olduk. DGD-SEN yönetimi ve işçiler gözaltına alındı.
- 1 Şubat'ta 6 Şubat depreminin yıl dönümünde "Adalet Peşinde Aileler Platformu" nün Kadıköy Rıhtım'da düzenlediği eyleme katıldık.
- 4 Şubat'ta Limter-İş Sendikasının gözaltı ve tutuklamalara dönük Tuzla İcmeler Köprüsü'nde gerçekleştirdiği bildiri dağıtımı eylemine katıldık.
- İEB "Açlığa, sefaletle karşı mücadeleyi yükseltelim! Genel grev, genel direnişi örgütleyelim!" kampanyası çerçevesinde Kartal merkez, E-5 hattında pankart ve afiş çalışmaları gerçekleştirildi.
- 6 Şubat depremi yıldönümünde emek, barış, demokrasi güçlerinin düzenlediği eylemlere katıldık.
- 7 Şubat'ta Özel Öğretmen Sendikasının düzenlediği, Kıvanç Eliaçık'ın sunumuyla, Ortadoğu'da İşçiler ve Sendikal Hareketin Durumu gündemli söyleşiye katıldık.
- İşçi Gazetesi satışında gözaltı saldırılarına karşı, 8 Şubat'ta İşçi Gazetesi satışı engellenemez diyerek Sarıgazi'de metro önünde başlayarak Demokrasi Caddesi'nde devam eden gazete satışı gerçekleştirildi.
- Smart Solar grevinin 111. ve 113. gününde Smart Solar işçilerinin yanında olduk.
- 5 Şubat'ta Kartal köprü, 11 Şubat'ta İcmeler köprü, 18 Şubat'ta Kartal Marmaray'da İEB kampanyası çerçevesinde bildiri dağıtımı gerçekleştirdik.
- 17 Şubat'ta Limter-İş Sendikası yöneticilerinin tutuklanması nedeniyle Tuzla İcmeler Köprüsü'nde "Sendikal mücadele yargılanamaz, tutuklu sendikacılara özgürlük" şiarlı Limter-İş Sendikasının çağrısı ile gerçekleştirdiği eyleme katıldık.
- 1 Mart'ta yapacağımız "Sendikaların Durumu ve Sınıf Sendikacılığının Geleceği" gündemli panelimizin çağrı afişlerini Kartal'da astık.
- Gebze Ulaştepe Mahallesi'nde gazete satışı gerçekleştirdik.
- 20 Şubat'ta, grevlerinin 19. gününde Özel İtalyan Lisesi emekçilerinin yanında olduk. Tez-Koop-İş üyesi olan Özel İtalyan Lisesi emekçileri, sıfır zam dayatmasına karşı greve çıkmıştı. Öğrencilerin de yoğun desteğiyle grevlerine devam ediyorlar. Yaşasın sınıf dayanışması!
- 21 Şubat'ta Sınıf Perspektifiyle Dünya-Türkiye ve Toplumsal Muhalefet gündemiyle Birleşik Metal Sendikası toplantı salonunda gerçekleştirilen "Çetin Uygur'a Saygı Sempozyumu"na katıldık.

İzmir

- 23 Ocak'tan beri ülkenin dört bir yanında iş bırakan 5 binden fazla depo işçisi için İşçi-Sen olarak Çiğli Migros önünde basın açıklaması yaptık. Yaptığımız açıklamada işçiler haklarını alıncaya kadar destek olacağımızı, işçilerle yan yana olmaya devam edeceğimizi vurgularken, tüm emekçileri Migros'u boykot etmeye çağırdık.
- 6 Şubat depreminin üçüncü yılında İzmir Emek ve Demokrasi Güçleri olarak 30 Ekim Deprem anıtında bir araya geldik. İzmir İşçi-Sen olarak katıldığımız eylemde "ihmal değil sistem öldürür" vurgusunu öne çıkartarak bu katliamı unutmayacağımızı, katilleri affetmeyeceğimizi, onlarla helalleşmeyeceğimizi haykırdık.
- Geçmiş dönem alacaklarını alamadıkları için Buca Belediyesi işçileri 9 Şubat günü greve çıktı. İşçiler, belediye binası önünde basın açıklaması yaparken tüm gün bina önünde görevlerini sürdürdüler. Akşam saatlerinde geçmiş dönem alacaklarının ertesi gün hesaplara yaptırılacağını söylenmesinden sonra grev sona erdi.
- Haklarımızı Öğreniyoruz! İşçi hakları seminerimiz başladı!
- İşçi-Sen Duran Baysal Okulu İşçi Hakları Seminerleri kapsamında planladığımız dersliklerin ilkinin 21 Şubat'ta gerçekleştirdik. Anadolu'da işçi sınıfının tarihine kısa bir göz attık. Hangi yasaların hangi dönemde nasıl çıktığını, işçilerin bu yasaları elde ederken yürüttükleri mücadeleyi konuştuk. Bu seminerlerde hem haklarımızı öğreneceğiz hem de örgütlü mücadeleyi büyüteceğiz. Önümüzdeki derslikte "İş sözleşmesi ve işe girişi süreci" konusunu ele alacağız. Tüm işçi ve emekçileri çalışmamıza bekliyoruz.

Filistin Eylem Komitesi: Soykırım vanalarını kapatın

28 Ocak'ta uluslararası eylem günü kapsamında İstanbul Taksim Tünel Meydanı'nda bir araya gelerek Türkiye'den İsrail'e sürdüğü belirtilen petrol sevkiyatlarına karşı eylem yapıldı.

"Soykırımı besleyen petrol akışını durdurun" pankartının açıldığı eylemde. "Geri adım yok İsrail'e tam

ambargo", "Petrol akışını kes İsrail'e enerji ambargosu", "Türkiye limanlarını soykırıma kapat" dövizleri taşındı

Eylem boyunca "Siyonizme geçit yok İsrail'e boykot". "Filistin'e özgürlük İsrail'e boykot". "Limanlardan akan petrol değil kan", "Emperyalizm yenilecek direnen halklar kazanacak", "Hamaseti bırak ilişkileri kes" sloganları atıldı.

Eylemde basın açıklamasını Enes Karakaş okudu. Açıklamada, "BP, BOTAŞ, Chevron; katil sermaye hesap verecek", "Ceyhan'dan akan petrol değil kan", "Petrol akıyor, soykırım sürüyor" sloganları öne çıktı. İktidara bir kez daha "Soykırım vanalarını kapatın" çağrısı yapıldı.

"Raporlar petrol sevkiyatını belgeliyor"

Açıklamada, Filistin Gençlik Hareketi (PYM), Filistin İçin Enerji Ambargosu (EEFP) ve İlerici Enternasyonal tarafından hazırlanan rapora dikkat çekildi. Raporda,

Türkiye'den İsrail'e sistematik biçimde ham petrol sevkiyatı yapıldığının ortaya konulduğu belirtilecek, Mayıs 2024'te Türkiye hükümetinin İsrail ile ticareti tamamen askıya aldığı duyurmasına rağmen Ceyhan Limanı'ndan İsrail'in Aşkelon Limanı'na petrol taşındığının belgelendiği ifade edildi.

Uydu görüntüleri ve tanker takipleriyle hazırlanan rapora göre, BTC boru hattı üzerinden İsrail'e gizli şekilde petrol transferi yapıldığı, Mayıs 2024-Aralık 2025 arasında Ceyhan'dan en az 57 kez ham petrol sevkiyatı gerçekleştirildiği aktarıldı. Açıklamada, İsrail'in soykırım sürecinde ihtiyaç duyduğu petrolün yaklaşık 6 bin 463 kilotonluk kısmının Türkiye üzerinden ulaştığı vurgulandı.

Petrolün İsrail ordusunun hava kuvvetleri, askeri araçları ve tanklarında kullanılan yakıtı dönüştüğü belirtilen açıklamada. İsrail'in soykırım süresince petrol ithalatının en az yüzde 40'ının Bakü-Tiflis-Ceyhan hatlı üzerinden sağlandığı kaydedildi.

Açıklama, "Filistin halkı özgürlüğüne kavuşana dek Siyonist rejime tam ambargo uygulanması için mücadele sürecek," sözleriyle sona erdi.

DÜNYANIN DÖRT YANINDA EMEKÇİLER HAKLARINI KORUMAK İÇİN AYAKTA

Dünya halklarının yeni bir savaş dalgası ile karşı karşıya kaldığı günlerde emekçiler dört bir yanda haklarını korumak ve yeni haklar elde etmek için mücadele ediyorlar. İş bırakma, yürüyüş, grev, miting, yol kapatma vb. biçimlerde karşımıza çıkan eylemlerin küçük bir kısmını gazetemiz için derledik...

Almanya'nın başkenti Berlin'de Alman Kızılhaç hastanelerinde çalışan hemşireler, terapistler ve yardımcı personel de dâhil olmak üzere yüzlerce işçi ücret artışı ve çalışma saatlerinin azaltılması talebiyle greve çıktılar. Verdi sendikası üyeleri, haftalık çalışma süresinin 38,5 saate indirilmesini, bir defaya mahsus 250 € ödeme yapılmasını ve 2026 ile 2027 yıllarında her yıl yüzde 5'lik bir ücret artışı talep ediyorlar.

Almanya'nın Hamburg, Bremen, Rosenheim, Karlsruhe ve diğer bölgelerinde bakım depoları, tünel ve trafik kontrol merkezlerindeki iş bırakma eylemleri köprülerin, tünellerin ve yolların kapanmasına ve çeşitli trafik sorunlarına yol açtı. Verdi sendikası üyeleri, en düşük kademeler için aylık en az 300 €'luk bir zam da dâhil olmak üzere, yüzde 7'lik bir maaş artışı talep ediyorlar.

Almanya'da kamudaki toplu sözleşme görüşmeleri anlaşmayla sonuçlandı. Taraflar üçüncü tur sonrası imzayı attı. Kamu çalışanları üç aşamada toplamda yüzde 5,8 oranında zam alacak. Şubat ayının ikinci haftası Almanya'nın dört bir yanı yürüyüşlere sahne oldu. Berlin, Hamburg, Münih, Nürnberg, Frankfurt, Kassel, Dresden, Düsseldorf, Leipzig ve Stuttgart'ta belediye otobüsleri garajlardan çıkmadı, çöp toplama merkezlerinde iş durduruldu, ulaşım felce uğradı, sağlık çalışanları, eğitimciler

iş bıraktı, mitingler yapıldı. Enflasyonun ve artan kira maliyetlerinin altında ezilmek istemeyen kamu çalışanları Verdi ve beraberindeki eğitim sendikası GEW aracılığıyla, tüm çalışanlar için brüt ücretlerde net bir iyileştirme talep ettiler. Düşük gelir gruplarını korumak adına aylık en az 300 € artış isteyen sendikalar, stajyerler ve çıraklar için de aylık 150 € ek ödeme önerdi. Ayrıca 12 aylık bir sözleşme süresiyle, ekonomik dalgalanmalara karşı esneklik sağlanmasını istedi. 11 Şubat'ta Potsdam'da başlayan üçüncü tur toplu iş sözleşmesi görüşmeleri 14 Şubat'ta son buldu.

İspanya genelinde binlerce doktor mesleklerinin resmî olarak tanınması, daha iyi ücret çalışma saatleri ve çalışma koşulları için greve çıktı, Asturias, Galiçya, Murcia, Valensiya, Katalonya, Bask, Navarra ve birçok özerk bölgede protestolar ve yürüyüşler gerçekleşti.

İspanya'nın Aragon Özerk bölgesinde devlet okullarında çalışan yüzlerce öğretmen, özel eğitime verilen sübvansiyonlara karşı üç günlük greve çıktı. Genel İşçi Konfederasyonu üyesi öğretmenler, milli eğitim bakanlığının kamu eğitimiinde çalışma koşullarını iyileştirmek, personel alımı yapmak veya binaların bakımını sağlamak için yeterli bütçe olmadığını iddia ettiğini söylüyorlar.

İtalya'nın Taranto kentinde kısmen devlete ait çelik şirketi Acciaierie d'Italia fabrikasında bir işçinin arızalı bir vinçten düşerek hayatını kaybetmesi üzerine fabrikadaki işçiler greve çıktılar.

Nijerya'nın başkenti Abuja'yı kapsayan Federal Başkent Bölgesi'nde çalışan devlet memurları, çözülemeyen sosyal haklar ve hükûmetin uzun süredir karşılanmayan talepleri ele almayı reddetmesi nedeniyle greve çıktılar.

Arjantin'in başkenti Buenos Aires'te Elec-sur şirketinde çalışan elektrik işçileri sürpriz maaş kesintileri, ödenmeyen ücretler ve kötüleşen çalışma koşulları sebebiyle greve çıktılar.

Arjantin'de sendikaların çağrısıyla Kongre Meydanı'nda toplanan binlerce kişi, tazminat ve grev hakkını sınırlayan yasa tasarısına karşı yürüdü. Polis müdahale ettiği eylemde çok sayıda kişi gözaltına alındı. "Çalışma Modernizasyonu Yasası" olarak adlandırılan tasarıda;

- İşten çıkarma tazminatlarının finansmanı için İş Gücü Destek Fonu kurulması,
- Tazminat hesaplama esasının daraltılması,
- Fazla mesai ücretlerinde değişiklik,
- Grev hakkına sınırlamalar gibi düzenlemeler yer alıyor.

Yunanistan'ın dört bir yanından çiftçiler, traktörleriyle başkent Atina'nın merkezinde bulunan Sintagma Meydanı'nda bir araya geldiler. Yüzlerce traktörle Atina çevresinde toplanarak konvoy hâlinde kente giren çiftçiler geceyi meydanda geçirme kararı aldılar.

Çiftçiler 2025'in son ve yeni yılın ilk haftalarında, yaklaşık 50 gün boyunca ülkenin her yerinde yollara ve sınırlara barikat kurmuşlardı. Komiteler aracılığıyla örgütlenen mücadelenin sonunda hükûmet bazı konularda geri adım atmış bunun üzerine barikatlar kaldırılmıştı. Ancak temel taleplerin karşılanmaması nedeniyle direnişin çeşitli biçimlerde devam edeceği duyurulmuştu.

Toplu iş sözleşmeleriyle ilgili bir hükûmet tasarısına karşı ayrı bir protesto düzenleyen işçi sendikaları da dayanışma göstermek için kendi eylemlerinden sonra bölgede kalarak çiftçilere katıldılar.

Ne istiyorlar?

Çiftçiler, temel taleplerinin değişmediğini söylüyorlar:

- Üretim maliyetlerinin düşürülmesi,
- Tarım ürünleri için garantili fiyatlar,
- Devlet sigorta sistemini düzenleyen yönetmeliklerde değişiklik yapılması,
- Mahsul kayıplarının tam olarak tazmin edilmesi.

Hindistan'ın Tamil Nadu eyaletinde Tiruchi, Pudukottai, Thanjavur, Ariyalur ve Madurai bölgelerinde 4000'den fazla çocuk bakım merkezi çalışanı ve yardımcısı düşük ücretleri protesto etmek için Tiruchirappalli şehrinde yol kapatma eylemi gerçekleştirdi.

Hindistan'ın Tamil Nadu eyaletinde ortaokul öğretmenleri eşit işe eşit ücret talebiyle greve çıktılar. Öğretmenler 2009 yılından önce işe başlayan öğretmenlerle 2009 sonrasında başlayan öğretmenler arasındaki maaş farkını protesto ediyorlar.

Pakistan genelinde binlerce enerji sektörü işçisi IMF öncülüğünde elektrik dağıtım şirketlerinin özelleştirilmesi önerisine karşı ülke çapında protesto eylemleri düzenledi.

Bangladeş'in Gazipur şehrinin Tongi bölgesinde Export Village Limited şirketine ait iki fabrikada 100'den fazla işçi ödenmeyen maaşları için greve çıktı.

Güney Kore'de Seul Şehir Otobüsleri Sendikası üyesi otobüs şoförleri toplu iş sözleşmesinde anlaşma sağlanamaması üzerine 394 farklı güzergâhta 6500 otobüsü durdurarak iş bıraktılar. Sendikanın yüzde 3'lük maaş artış talebine karşılık, işverenlerin %2,9 oran teklifinde anlaşma sağlanmasının ardından grev sona erdi. Seul'deki şehir içi otobüs seferleri, özel otobüs şirketlerinin işletmesini yürüttüğü ve belediyelerin bu şirketlerin zararlarını karşıladığı yan kamusal bir yönetim sistemiyle çalışıyorlar.

Amerika'da California eyaletine bağlı San Francisco'da binlerce öğretmen ve eğitim emekçisi 1979'dan beri, 46 yıl sonra ilk kez greve çıktı. Dolores Park'ta bir araya gelen binlerce öğretmen ve eğitimci taşıdıkları pankartlar ile belediye binasına yürüdü. Görüşmeler sürerken öğretim ve eğitim emekçilerinin eylemi üçüncü gününe girmişti.

Amerika'da ICE terörüne karşı öğrenci eylemleri yayılıyor

ABD'de ICE (Göçmenlik ve Gümrük Muhafaza Kurumu) karşıtı protestolar büyürken, Chicago'da öğrenciler 14 Şubat'ta yürüyüş düzenlediler.

Minneapolis'te 37 yaşındaki hemşire Alex Jeffrey Pretti'nin federal ajanlar tarafından vurularak öldürülmesinin ardından eylemler sürüyor.

ABD'nin Chicago kentinde farklı okullardan öğrenciler, Ulusal Okul Boykotu kapsamında Federal Plaza'da bir araya gelerek ICE'ya karşı eylem yaptı. "Dare to Struggle" adlı grup tarafından organize edilen eyleme yüzlerce öğrenci katıldı.

ABD'de hükûmetin göçmenlere yönelik operasyonlarını protesto etmek için şubat ayının

ilk günlerinden itibaren birçok eyalette öğrenciler dersleri boykot ettiler.

Minneapolis'te Göçmenlik ve Gümrük Muhafaza (ICE) görevlilerinin, 7 Ocak'ta 37 yaşındaki Amerikalı Renee Nicole Macklin Good'u silahla öldürmesinin ardından üniversitelerde protestolar sürüyor.

New York Times'ın (NYT) haberine göre, Utah'ın Salt Lake bölgesindeki 8 okuldan öğrenciler sırt çantaları ve megafonlarla sınıflardan çıkarak, Maine'de de öğrenciler Kennebec Nehri üzerindeki bir köprüde bir araya gelerek protesto düzenlediler. Maryland'de onlarca öğrenci otoyolda trafiği durdurdu, Washington eyaletinin Sunny-side şehrinde ise lise öğrencileri pankartlarla okul otoparkında toplandılar.

Texas Valisi Greg Abbott'un sosyal medya hesabından yaptığı paylaşımda, eyaletin Austin şehri yakınlarındaki Kyle bölgesinde düzenlenen bir protestoya atıfla, "Bu davranışa izin veren okullar ve personel, suç ortakları gibi muamele görmeli," ifadesini kullanmasının ardından eyaletteki eylemler devam etti.

Dallas şehrinde en az 10 okulda yüzlerce öğrencinin katıldığı ders boykotları yapıldı. Eylemciler, olası yaptırımların farkında olduklarını ancak

federal ajanların uygulamalarına ve Minnesota'da iki kişinin öldürülmesine karşı seslerini yükseltmekte kararlı olduklarını söylediler.

Öğrencilerin yaygın eylemleri yanı sıra Minneapolis, New York, Los Angeles, Boston ve San Francisco'da binlerce kişi sokaklara çıkarak federal göç polisinin lağvedilmesini ve adalet talep etti.

Perakende sektöründe sermayenin ve emeğin durumu: Ücretler perakende, sömürü toptan!*

Türkiye emek hareketi 2026 yılına market ve depo işçilerinin mücadelesi ile başladı. Depo, Liman, Tersane ve Deniz İşçileri Sendikası (DGD-SEN) ile günlerdir direnen Migros işçileri ve sendika yöneticileri, net yüzde 50 zam, banka promosyonlarının eksiksiz ödenmesi, iş kolu değişikliği yapılmaksızın taşeron işçilere kadro talep ettikleri için tam üç kez gözaltına alındılar. 10'dan fazla ilde 10'dan fazla depoda devam eden hak mücadelesi tüm baskılara rağmen önce BİM'in Van, İstanbul, Erzurum ve Iğdır'daki depolarında, daha sonra ŞOK'un Trabzon'daki deposunda yüzde 27'lik zam dayatmasına karşı işçi mücadelesinin ateşini yaktı.

Dört kişilik bir ailenin aylık sınırının 31 bin TL'yi, bekar bir işçinin aylık yaşam maliyetinin 41 bin TL'yi geçtiği, yıllık gıda enflasyonunun Avrupa ülkeleri ortalamasının 11,7 katına çıktığı dönemde işçilerin ekmek kavgasının kızışmaması da kaçınılmaz. Market ve depo işçileri insanca yaşamak istiyor ve bunun için direniyor. Ne var ki, Türkiye perakende sektöründeki despotik emek rejimi üzerinden beslenenler, işçileri ve taleplerini yok sayarak, onları gözaltına alarak, DGD-SEN'i kriminalize ederek bu mücadeleyi sönmüldürme-ye çalışıyor.

Sektörün anatomik yapısını sermaye kompozisyonundan çalışma rejimine dek parçalara ayırarak inceleyebiliriz.

Zincirleme şubeleşme

TÜSİAD'ın "Türkiye perakende pazar değerlendirmesi raporu"na göre perakende ve toptan ticaret sektörü imalat sektöründen sonra 7,5 trilyon TL ile GSYH'ye en yüksek katkı sağlayan ikinci sektördür. Ulaştırma ve depolama sektörüyle birlikte perakende ve ilişkili sektörlerin toplam GSYH'ye katkısı 2019'da yüzde 22'den 2024'te yüzde 24 seviyesine çıkmıştır.

"Perakende raporu 2025"e göre 2024 yılında toplam perakende gıda mağazası sayısı bir önceki yıla göre yüzde 6,65 oranında artışla 55 bin 737'ye ulaştı. 2014-2024 yılları arasındaki 10 yıllık dönemde şube sayısı beş ve üzerinde olan zincir marketlerin toplam mağaza sayısı yüzde 193 arttı. Son 10 yılda 36 bin 726 yeni marketin açıldığı sektörde önümüzdeki 7 yılda yaklaşık 25 bin yeni marketin açılması öngörülmüyor.[1] Tarım Kredi Market ve File gibi yeni şirketlerin sektöre girişi, Migros'un mağaza açılış hızını artırması ve CarrefourSA'nın başlattığı bayilik sistemi sektörün hacmini genişleten başlıca faktörlerdir.

Borsada işlem gören BİM, Migros, ŞOK, CarrefourSA, Gimat Gross, Mopaş ve Kim Market zincirleri üzerinden yapılan araştırmalara göre 2024'ün ilk çeyreğinden 2025'in ilk çeyreğine kadar olan bir yıllık dönemde bu şirketler şubeleşme hızını ortalama yüzde 3,7 artırmıştır.[2]

2024'ün ve 2025'in ilk çeyrekleri arasında karşılaştırma yapıldığında BİM yüzde 5,22'lik artışla 12 bin 568 şubeye; Migros yüzde 5,53'lük artışla 3 bin 730 şubeye; ŞOK yüzde 1'lik artışla 11 bin 57 şubeye; CarrefourSA yüzde 2,96'lık artışla 1219 şubeye sahiptir.

Aynı karşılaştırma bazında şube başı günlük cirolara baktığımızda BİM yüzde 33,36'lık artışla günlük 118 bin 472 TL; Migros yüzde 39'luk artışla 251 bin 668 TL; ŞOK yüzde 1,9'luk artışla 59 bin 616 TL; CarrefourSA yüzde 26,69'luk artışla 170 bin 356 TL ciro ile günü kapatmıştır.

Zincirleme büyüme

Her şirket için olduğu gibi organize gıda perakende sektöründe de önemli olan kârlılık göstergeleridir. MÜSİAD'ın 2025 yılında hazırladığı "gıda perakendeciliği sektör araştırma raporu"na göre sektörün küresel net marj aralığı yüzde 1 ile yüzde 3 arasındadır. Diğer sektörlerle göre marjın düşük görünmesine yol açan etken, sektörün yüksek stok devir hızına yani adetli satışlara bağlı olmasıdır.[3] Basit bir ifadeyle sektör, yüksek fiyatlı bir ürünün tek seferde satışından yüksek kâr etmek yerine, işlem adedi itibarıyla aynı ürünün daha çok satışına odaklı bir yapıdadır. Brüt kâr marjları genelde satışların yüzde 20 ila yüzde 30'u kadar olup ortalama reel net kâr marjı yüzde 2 civarındadır. İşçilerin zam taleplerine karşılık vermek amacıyla şirket kârlılığının düşük oluşunu bahane edenler gerçekleri çarpıtmaktadır çünkü

perakende sektöründe yüzde 2 kâr marjı bile şirketlerin büyümesi ve sermaye birikimi için yeterlidir.

ŞİRKET	CİRO (milyar TL)	REEL BÜYÜME (%)
BİM	512,8	4,69
Migros	298	7,2
ŞOK	199	3,4
TOPLAM	1.009,80	(2025 İlk 9 Ay)

BİM, 2025 yılının üçüncü çeyreği itibarıyla 512,77 milyar TL net satış gerçekleştirdi. Aynı dönemde şirketin net kârı 11,25 milyar TL oldu. Migros, 2025'in ikinci çeyreğinde satışlarını 92 milyar TL'ye, brüt kârını 21,9 milyar TL'ye, faaliyet kârını ise 5,2 milyar TL'ye yükseltti. BİM'in net kâr marjı yüzde 3,99, Migros'un 1,99 oranındadır.

Perakende sektörünün organik büyüme oranını ölçen LFL (Like-for-Like) göstergesine göre 2025 yılının ilk 9 aylık döneminde Migros yüzde 39, BİM yüzde 32, CarrefourSA yüzde 28, ŞOK yüzde 2,5 büyüme göstermiştir. Enflasyon etkisinden arındırılmış reel büyüme oranları Migros için yüzde 7,2; BİM için yüzde 4,69; ŞOK için yüzde 4,34'tür.[4]

Zincirleme sömürü

Şirketler şubeleşme hızını artırırken işyerlerinde sömürüyü de aynı oranda yoğunlaştırır. Ne kadar çok sektöre ucuz emek dahil edilir, ne kadar çok artık değere el konursa sektörün devamlılığı ve şubeleşme performansı da o kadar artar.

2024 yılı itibarıyla perakende ve depolama gibi bağlantılı sektörler, Türkiye'de toplam istihdamın yaklaşık yüzde 19'u olup, sektörde 6,4 milyon işçi çalışıyor. Perakende hizmet sektörü çok işin, az işçiyle yapıldığı emek yoğun cehennemlerin başında gelir.

Türkiye Perakendeciler Federasyonunun 2025 yılı "perakende sektörü istihdam raporu"nda da belirtildiği üzere ulusal zincir marketlerde bir mağazada ortalama "2-3 işçi çalışma modeli" yaygındır çünkü "Bu model mağaza sayısını hızla çoğaltmayı kolaylaştırır". Şubeleşme hızını artırmak ve mağaza ağını genişletmek isteyen şirketler, işçilik maliyetlerini düşük tutmak amacıyla bir işçinin hem kasiyer hem reyon sorumlusu hem nakliyecisi hem depo görevlisi hem temizlik personeli hem güvenlik görevlisi hem tamircisi olduğu iş organizasyonunu yaygınlaştırır.

Çalışma rejiminde fonksiyonel esnekliğin, sayısal esnekliğin ve ücret esnekliğinin aynı anda bulunduğu bu modelde şirketler işçilerin üzerinde mutlak denetim kurma imkânı yakalar. Çok işi az işçiyle yaparak şube ağını genişletme stratejisi, güvencesiz çalışma biçimini de olağan ve formel hale getirmeye hizmet eder. İş yerindeki iş bölümü ve uzmanlaşma ortadan kalktıkça güvencesiz çalışma da kalıcılaşır; işten çıkarmalar ve ücretler üzerindeki baskı kurmak daha fazla kolaylaşır.

ŞOK'un "ŞOK, daha ucuzu yok" sloganı perakende ve depolama sektöründeki ücretlerin özeti niteliğindedir. Yılda en az 30 milyar TL kâr büyüklüğüne sahip sektörde çalışma koşulları ağır, emek ucuzdur. Kariyer sitelerinin verilerine göre 2026 yılında market işçileri aylık en düşük 30 bin TL ücret alırken, ortalama ücretler 35 bin TL bandındadır. Ücretler deneyim ve çalışma süresine göre değişirken, bir yıldan az çalışan işçilerin ücretleri ortalama 28 bin TL, 2-4 yıl arasındakilerin 34 bin TL'dir. Ancak burada dikkat edilmesi gereken bir nokta var. ILO'nun ilgili bir raporunda da belirtildiği üzere sektörde ağırlıklı olarak çalışan yaş grubu 30 yaş altı olup, "turnover" olarak ifade edilen işçi "devir hızı" diğer sektörlerle göre daha yüksektir. 2 yılı gören çalışan sayısı az olduğundan ötürü ücretlerin genel seviyesi asgari ücrete çok yakındır. Sektör raporlarında da değinildiği gibi buralar hem ücret hem çalışma tipi bakımından "geçici iş" olarak görülür.

Zincirleme kuralızsızlık

Çalışma koşullarının ağırlığı işçi sirkülasyonunu hızlandıran diğer etkenlerdendir. Esnek çalışmanın kalıcılığına paralel günlük çalışma süresi 10 saati geçer. İş yerinin tüm işlerinden sorumlu hale getirilen bir işçi fizyolojik ve psikolojik açıdan tükenmişlik aşamasına gelir. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Teftiş Kurulu Başkanlığı'nın 2017 yılındaki "ulusal ve yerel zincir market iş yerlerinde çalışma koşullarının iyileştirilmesi programlı teftiş sonuç raporu" ihlallerin ve hak gasplarının resmi olarak kayıtlara geçmesi açısından önemlidir.

4857 sayılı İş Kanunu ve ilgili mevzuata aykırılıkların ve noksanların ağırlıklı olarak çalışma gün ve sürelerine ilişkin olduğu ifade ediliyor. İşin niteliği gereği haftanın 7 günü olmak üzere günde 12-15 saat faaliyet gösteren iş yerlerinde çalışan işçilerin bu çalışmalarını yürütmelerinde günlük ve haftalık çalışma sürelerine uyulmadığı; fazla çalışma ücretinin ödenmediği/ek-

sik ödendiği ve serbest zaman kullanımına ilişkin mevzuatta öngörülme-yen uygulamalarla ihlallerin olduğu; gece çalışması koşullarına riayet edilmediği; hafta tatili izni ve ücreti konusunda ihlallerin yaşandığı; çalışarak ya da çalışılmaksızın geçirilen ulusal bayram ve genel tatil günlerine ilişkin mutlak emredici düzenlemelerin dışında uygulamaların olduğu ve ara dinlenme sürelerinin ihlal edildiği belirlenmiştir. [5]

Kıralım zincirleri!

İş Yatırım, 2025 yılı "perakende sektör raporu"nun girişinde "Kâr marjları verimlilik sayesinde korunuyor" ifadesine yer vermiştir. Sermaye açısından en önemli verimlilik kalemi emek verimliliği olup, bir işçinin belirli bir süredeki mal veya hizmet üretiminin ekonomik değeri anlamına gelir. Ne var ki, üretkenlik artışı emeğin milli gelirden aldığı payı artırmıyor ve ücretlerinde iyileşmeye yol açmıyorsa bunun tek anlamı sömürünün artışı; artık değere daha fazla el konulmasıdır. Perakende

sektörü sayısal ve ekonomik olarak büyürken işçilerin ücretleri eriyor ve yaşam koşulları geriliyorsa bu sermayeyi besleyen bir verimlilik demektir.

Bugün Migros'ta, BİM'de, ŞOK'ta mücadeleye devam eden işçiler, bu eşitsizliği ve haksızlığı durdurmak için işaret fişğini ateşleyenlerdir. Selam olsun!

Dipnotlar:

- [1] Perakende büyümeye devam ediyor: 2024'te 3 bin 478 yeni market açıldı, <https://shorturl.at/RfFc9>
- [2] Selim Kılıç, Türkiye Gıda Perakende Sektörü 2024-2025 yılı ilk 9 aylık Büyüme, Verimlilik ve Karlılık Analizi, <https://shorturl.at/kt8Ng>
- [3] MÜSİAD, "Gıda Perakendeciliği Sektör Araştırma Raporu", 2025.
- [4] Türkiye Gıda Perakendesi Rekabet Analizi, 2025.
- [5] "Ulusal ve Yerel Zincir Market İşyerlerinde Çalışma Koşullarının İyileştirilmesi Programlı Teftiş Sonuç Raporu", 2017.

* Kansı Yıldırım'ın 8 Şubat 2026 tarihinde Evrensel Gazetesi'nde yayınlanan yazısıdır.

Hiçbirimize iyi gelmiyor!

1954 yılında İstanbul Belediyesi ile (o tarihte büyükşehir belediyesi uygulaması henüz yoktu) İsviçre'de kurulu Migros adlı şirketin ortaklığı ile kurulmuştu Migros Türkiye.

O hâli ile kalmış olsa idi bugün faaliyetlerini İstanbul il sınırları içinde sınırlamış bir yerel market olarak kalacaktı büyük olasılıkla.

Öyle olmadı. 1975 yılında Koç Grubu şirketin İsviçreli ortağının hisselerini alınca; önce büyük ortak hâline geldi ardından da belediye hisselerini satın alıp şirketin tek maliki oldu.

Büyüme 1980 darbesi sonrasında başladı. Darbe sonrasında sermaye için yarattığı uygun ortamda serpilip gelişti bu şirket.

Koç Grubu elden çıkardı, malikleri değişti günümüzde, Anadolu Grubunun portföyü içerisinde.

Malikleri değişti ancak stratejisi değişmedi şirketin. Kendilerince başarılı (!) idi izlemekte oldukları strateji.

İşi büyüme boyutu ile değerlendirecek olursak eğer, haklılar.

Günümüzde 3720 mağazası var. Sanal market, online hizmet vb. uygulamalarda görev yapanları ile birlikte 75.000 kişi çalışmakta. 2024 yılı cirosu 300 milyar lira. (2024 yılı ortalama \$ kuru hesabı ile 9,2 milyar \$)

Önemli bir başarı değil mi?

Şimdi bir de bu başarının nasıl elde edildiğine bakalım:

Bu şirketle ilgili daha önce başka yazılar da yazmış, o yazılarda Tez Koop İş Sendikası eski yöneticileri ile kurmuş oldukları ortaklıktan etrafıca söz etmişim. Burada sadece özetleyeceğim bu ortaklığı.

Bahse konu sendika yöneticileri aktif görevde iken pek çok küçük ve orta büyüklükteki market işletmesinde örgütlenip toplu iş sözleşmesi masasına oturdular. İşletmelerden talep edilenler Migros yönetimi ile birlikte belirlendi. Masadaki işverenin karşılama-sının mümkün olmadığı talepler ileri sürüldü. TİS görüşmeleri grevle sonuçlandı ve bu işletmelerin çoğu ticareti terk etti. Kapanan işletmelerin demirbaşlarını hurda fiyatına satın aldı Migros. Yeni mağaza açılışlarında bunları kullandı. Kimi zaman ise doğrudan satın aldı market işletmelerini, değerinin çok altında bedel ödeyerek. Büyüme böyle gerçekleşti.

Bahse konu sendika, yöneticilerinin görevden ayrılmaları sonrası bunların şirket kurmalarını

sağladı ve işçi taşeronluğu yaptırdı onlara.

Değişik yöntemler izleyerek seküler bir görünüm yarattı. Böylece kamuoyunca üç harfliler diye bilinen maketlerden alışveriş etmeyenler müşterisi oldular şirketin. Gerçekte ise siyasi iktidar ile uyum içinde idiler her daim.

Mağazalarına soktuğu ürünlere hiç peşin ödeme yapmadı. Ödemelerini ürünün satılmasını izleyen 30 (bazen 60) günde gerçekleştirdi. Yürürlüğe soktuğu B2B uygulaması ile mağazalarındaki ürünlerin satış ve raf takiplerini bile tedarikçilere yaptırdı. Vadeli aldı, peşin sattı üründen elde ettiği kazanca bir de finansman kazancı ekledi böylece. Tedarikçinin sermayesini bedava kredi olarak kullandı. Bu uygulama sonucu zora düşen, iflas eden tedarikçilerin sayısı belli değil çünkü kaydı yok.

Sattığı her ürün tartışılır gerçi ama yumurta satışları daha da tartışılır. Endüstriyel kafeslerde eziyet gören hayvanlardan gelen yumurtaları satıyor, yapılan tüm eleştirilere karşın bunları satmakta ısrar ediyor.

Şimdi de depo çalışanlarının ücret artışı taleplerini reddediyor, bununla da kalmayıp taleplerinde ısrar eden işçileri işten atmakla tehdit ediyor.

Bu şirketin son reklam sloganı geliyor aklıma; "Migros, hepimize iyi gelecek".

Hadi oradan! Hiçbirimize iyi gelmiyorsa Migros!

Emperyalist savaş ve işçi sınıfının tutumu

Dünya, adına “dünya savaşı” denilen iki dünya savaşı yaşadı ve bu savaşlarda 110 milyon insan öldü.

1914-1918 yıllarında süren Birinci Paylaşım Savaşı’nda resmî kayıtlara göre tüm ülkelerden 65.038.810 asker katılmış, toplam 8.556.315 ölü, 21.219.452 yaralı ve 7.750.945 kayıp veya esir bırakmıştır.

1939-1945 yılları arasında süren İkinci Paylaşım Savaşı’nda kesin sayı bilinmemekte. Tahminlere göre 20 milyon askerî personel ve 40 milyon sivil olmak üzere yaklaşık 60 milyon insanın öldüğüdür. Ölen sivillerin çoğunun; soykırımlar, katliamlar, stratejik bombardımanlar, bulaşıcı hastalıklar ve açlık nedeniyle öldüğü belirtilmektedir.

Emperyalist çıkarlar adına yürütülen iki dünya savaşında ölen sivil sayısının asker giysisi içine sokulmuş işçi, emekçi, köylü çocukları ile 110 milyona ulaştığını belirten kaynaklar vardır.

Üçüncü dünya savaşının sıcak çatışmalara doğru adımlarının atıldığı bugünlerde SSCB’nin yıkıldığı zamanı milat olarak ele alsak, emperyalistlerin bölgesel savaşlarla 10 milyondan fazla insanın ölmesine sebep olduğunu söyleyebiliriz.

Yugoslavya, Afganistan, Irak, Libya, Suriye ve daha birçok ülkede başta ABD olmak üzere emperyalist ülkeler savaşlar kundakladılar ve kundaklamaya devam ediyorlar. Dokuz ülkenin elinde 12 bin nükleer başlık bulunuyor. Ve bu başlıkların yarısı insanlığın sonunu getirmeye yeter.

Savaş, egemenlerin kendi iradelerini dayatma yolu olarak ortaya çıkar. Öyle çılgın ve akılsız adamların işi değildir. Savaş kapitalist-emperyalist sistemin içinde bulunduğu krizlerden çıkış yoludur. İnsanlık diye bir dertleri yoktur ve asla olmamıştır. Emperyalistlerden, uluslararası

tekellerden insanlık bekleyenler, “medeniyet taşıma”, “demokrasi götürme”, “insan haklarına saygılı hükümet kurma” gibi emperyalist zokaları yutmuş olanlardır. Bu bakış, tarihi sınıflardan, sınıf çıkarlarından kopararak dünyayı Hollywoodvari iyi-kötü sığılğında ele almaktır.

Her tarihsel ve toplumsal dönemde, egemenler için günün politikalarını hayata geçirecek kişiliklere ihtiyaç duyulur. Trump, Macron, Tayyip ve benzerleri üçüncü dünya savaşı günlerinde egemenlerin ihtiyaçlarına uygun cevaplar verebilecek liyakat sahibi yöneticilerdir ve egemenin çürümüşlüğü de ortaya sererler. Epstein belgeleri bugün ortaya çıksa da bahsolunan faaliyetler ve örgütlenmeler kapitalist-emperyalist sistemin içinde olağanlaşmış faaliyetlerdir. Hem örgütlenme hem de kontrol mekanizmaları olarak devam etmektedir. Bu örgütlenmelerin uzantıları ülkemizde de vardır ve yeni değildir. Bugün aralarındaki çekişme veya bilemediğimiz başka sebeplerden bazı bölümlerinin ortaya seriliyor olması üçüncü paylaşım savaşının geldiği aşama ile ilgilidir.

Başta ABD emperyalizmi ve diğer emperyalist devletler, uzun dönemdir bölgemizde savaş kundaklıyorlar. Suriye’nin sömürgeleştirilmesi savaşın bir aşamasıydı. Filistin’e, Gazze’ye ve İran’a dönük İsrail saldırıları büyük savaşın parçası olarak ele alınmalıdır. Türkiye bu savaşın içindedir ve Gazze’de, Suriye’de emperyalistlerin çıkarlarına uygun görev almıştır. Şimdi üçüncü paylaşım savaşının bir aşaması olarak İran’a yönelik savaşta yer almak istemektedir. Bu savaşın içinde olabilmek için, ülke içindeki sorunlarda elini rahatlatmak istemektedir. TRT Genel Müdürü’nün, “Farsça kanal açtık İran’ı üzeceğiz,” açıklaması TC’nin alt düzey kadrolarının da savaş eğitiminden, hazırlığından geçtiğini göstermektedir.

Savaş işçi, emekçiler için yıkım, ölüm, açlık demektir. Savaş işçilerin asker elbisesi giydirilerek, kendisi gibi asker elbisesi giydirilmiş işçileri, ulusal çıkarları yani patronların çıkarları için öldürmeye, ölüme gitmesidir. Her savaşta patronlar daha zenginleşirken bize açlık ve ölüm düşer. İki paylaşım savaşını da bitiren işçi sınıfı olmuştur. İlkini Rusya’da sosyalist devrimin zaferiyle, İkinci Dünya Savaşı’nı da Alman Nazi ordularını muzaffer Kızıl Ordu ile yenerek. Anadolu topraklarının da içinde bulunduğu emperyalist savaşta işçi ve emekçileri bekleyen yıkıma karşı örgütlü mücadeleden başka çıkış yolu yoktur. Bu mücadele sendikal örgütlenmeyi de aşan bir mücadele ve siyasi devrimci bir örgütlenmeyi gerektiriyor. İşçi sınıfı devrimcileşmeden emperyalist savaş durdurulamaz.

İşçi sınıfının gelişen emperyalist savaş devrimci iç savaşa çevirme görevi var. Saray Rejimi uzun zamandır işçi sınıfına bu savaşı ilan etmiş ve işçi sınıfının her hakkına, her hak arama eylemine saldırmaktadır. İç savaşın burjuvazi tarafı örgütlü olarak savaşı yürütürken işçi sınıfı siyasi ve ekonomik örgütlülüğünden yoksun olduğu için lokal direnişlerin ötesine geçemiyor. Önümüzdeki dönem işçi sınıfının emperyalist savaşa ve onun ekonomik uygulamalarına karşı devrimci sosyalist saflarda örgütlü bir mücadele dışında seçeneği yoktur.

İşçi sınıfı ya devrimcidir her şeydir ya değildir hiçbir şeydir!

Hak verilmez alınır, zafer sokakta kazanılır!

Fırtına Vadisi'nin koruma statüsünün düşürülmesi engellendi

Doğa Derneği, Rize'nin Çamlıhemşin ilçesinde bulunan Fırtına Vadisi'nin koruma statüsünün düşürülmesine yönelik girişimin mahkeme kararıyla engellendiğini açıkladı.

Doğa Derneğinin yaptığı açıklama şu şekilde:

"Rize'nin Çamlıhemşin ilçesinde bulunan Fırtına Vadisi'nin koruma statüsünün düşürülmesi mahkeme tarafından engellendi. Dünyanın

nadir ekosistemlerinden biri olan ve Türkiye'deki saf şimşir (buxus sempervirens) ormanlarına ev sahipliği yapan vadi, Doğu Karadeniz Dağları Önemli Doğa Alanı içerisinde yer alıyor.

"Süreci başlatan gelişme, Çevre, Şehircilik ve İklim Değişikliği Bakanlığının 2024 yılı başında vadideki SİT derecelerini düşürme kararı almasıydı. Buna karşı; bölge halkı, Fırtına Vadisi Yok Olmasın Platformu ve yaşam savunucuları kararlı bir hukuk mücadelesi başlattı. Samsun Bölge İdare Mahkemesinin son kararıyla birlikte yerel mahkemenin iptal hükmü tescillendi ve vadiyi tehdit eden düzenleme tamamen durduruldu.

"Bu karar, doğayı ve yaşam alanlarını koruma mücadelesinin temel bir hak olduğunu bir kez daha gösteriyor. Doğanın var olma hakkı anayasal güvence altına alınmadan bu tehditlerin hiçbirisi tamamen geçmiş değil."

Karaburun DGES projesinde bilirkişi raporu açıklandı: "Çevreye etkileri olumsuz olacak"

Karaburun'da Nano Yenilenebilir Enerji Yatırımları A.Ş. tarafından yapılması planlanan Depolamalı Güneş Enerji Santrali (DGES) projesine ilişkin hazırlanan bilirkişi raporu, projenin bölge ekosistemi ve sosyal yaşam üzerinde geri dönülemez zararlar doğuracağını ortaya koydu.

30 Ocak 2026 tarihinde mahkemeye sunulan raporda, ÇED dosyasının eksik ve yetersiz olduğu, projenin seçildiği alanın ise planlama ilkeleleriyle bağdaşmadığı vurgulandı.

Bilirkişi raporu projenin çevreye vereceği zararları tescilledi

Mahkeme heyetine sunulan bilirkişi raporunda, projenin Karaburun İldırı Körfezi Özel Çevre Koruma Bölgesi (ÖÇKB) sınırları içerisinde yer aldığı-

na ve bölgenin hassas yapısına dikkat çekildi. Uzmanlar, GES panellerinin kurulumu sırasında doğal ot örtüsünün sıyrılacağını, mera florasının bozulacağını ve bölgedeki endemik türlerin yok olma tehlikesiyle karşı karşıya kalacağını belirtti. Ayrıca sahanın çitlerle çevrilmesinin hayvancılık faaliyetlerini tamamen bitireceği ve projenin kuş göç yolları üzerinde bulunduğu ifade edildi.

Yerel halk ve muhtarlıklar karara itiraz ediyor

Karaburun Yerel Fok Komitesi ve Karaburun Sivil İnisiyatif ise yaptıkları ortak açıklamada, bölgedeki enerji yatırımlarının bütüncül bir değerlendirmeden yoksun olduğunu ifade ederek, "Bu yıkım projesine izin vermeyeceğiz," mesajını paylaştı.

Yüzde 90'ı tamamlanan HES regülatörü için iptal kararı

Dersim'in Çemişgezek ilçesinde Tağar Çayı üzerinde bulunan tarihî Tağar Köprüsü'nün yanında yapılmak istenen HES regülatörü projesine ilişkin mahkeme, kamu yararı olmadığı gerekçesiyle projenin iptaline karar verdi.

Mahkeme kararında, bölgede koruma altındaki yaban keşisinin habitat bulduğu, endemik bitki türlerinin tespit edilmesinin bir günde mümkün olamayacağı, regülatörün tarihî Tağar Köprüsü'nün ayaklarına yakın olduğu ve köprü ayaklarının koruma altına alınamayacağı, regülatörün Tağar Çayı'ndaki balık geçişlerini engelleyeceği belirtildi.

Tunceli Barosu Başkanı Doğukan Kudat, "Özellikle çevre mücadelesinde yaşamı savunarak hayatını kaybedenlerin anısına bu kararın önünde saygıyla eğiliyoruz," dedi.

Kirazlıyayla'da atık barajı çöktü:

"ÇED raporları kamu yararını ve bilimi korumuyor"

27 Ocak günü, Kirazlıyayla Mahallesi'nde faaliyet gösteren maden tesisine ait yaklaşık 4 milyon metreküp kapasiteli atık barajının hasar görmesiyle tehlikeli atıklar çevreye yayıldı.

TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası (JMO), yaşananları Erzincan İliç'teki maden faciasının ardından meydana gelen yeni bir "çevre felaketi" olarak nitelendirdi.

Açıklamada, Türkiye'de uygulanan madencilik politikaları ve Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED) süreçlerinin çevreyi, toplumu ve ekosistemi koruma amacından uzaklaştığı belirtildi. ÇED raporlarının, çevresel riskleri önleyen bilimsel belgeler olmaktan çıkarak yatırımcıyı koruyan formalitelere dönüştüğü ifade edildi.

Kirazlıyayla'daki maden işletmesi için 2019 yılında "ÇED olumlu" kararı verilerek faaliyete devam edildiği, tesisin büyütülmesi ve ikinci bir atık barajı için yeni bir ÇED

sürecinin başlatıldığı aktarıldı. Ancak bu süreç tamamlanmadan mevcut atık barajının kapasitesinin üzerinde yüklenmesi sonucu kısmi yıkım yaşandığı kaydedildi. Olayın üzerinden bir gün geçmesine rağmen ilgili Bakanlıklar ve Valilik tarafından açıklama yapılmadığına dikkat çekildi.

JMO, bazı raporlarda jeoloji mühendislerinin sürece dahil edilmediği, hatta sahte imzaların kullanıldığı tespit edildiği aktarıldı.

Açıklamada, Kirazlıyayla'daki ÇED raporunda da benzer eksikliklerin bulunduğu, yeraltı suyu kullanımı ve atık barajının stabilitesi gibi hayati konularda somut analizler yapılmadan faaliyete izin verildiği vurgulandı.

Ya ölü yıldızlara hayatı götüreceğiz ya dünyamıza incek ölüm!

8 MART

Dünya Emekçi Kadınlar Günü

Bundan 152 yıl önce, 8 Mart 1857 terfiinde ABD'nin New York kentinde 40 bin dokuma işçisi daha iyi çalışma koşulları istemiyle bir tekstil fabrikasında greve başladı. Ancak polisin işçilere saldırması ve işçilerin fabrikaya kilitlenmesi, arkasından da çıkan yangında 129'u kadın 140 işçi can verdi, 700'ü aşkın kadın tutuklandı, yanarak hayatlarını kaybeden işçiler için yapılan görkemli cenaze törenine 100 bini aşkın kişi katıldı.

1907 yılında Danimarka'nın Kopenhag kentinde, Clara Zetkin'in girişimiyle 17 ülkeden 100'e yakın kadın delegenin katıldığı II. Enternasyonal Kadın Konferansı düzenlenir. Bu konferansta, dünyanın neresinde olursa olsun kadınlara uygulanan ve baskıya karşı savaşım, kadın-erkek eşitliği, kadınlara seçme-seçilme hakkının tanınması, emperyalizme karşı ortak savaşım kararları alınır. Bu kararların yanı sıra her yıl uluslararası dünya emekçi kadınlar günü kutlama kararı alınır.

1908 yılında New York Sosyal Demokrat Kadınlar Birliği bu çağrıya uyarak büyük bir gösteri gerçekleştirir.

8 Mart 1917'de Petrograd'da kadın işçiler, aynı günün akşamına kadar 120 bin işçinin katıldığı büyük bir grev başlatır. Kadın işçiler dünya ölçeğinde sahnedir. 1921 yılında toplanan II. Enternasyonal Konferansında 8 Mart'ın Dünya Kadınlar Günü olması, 1857 yılında New York'ta grev sırasında yanarak hayatlarını kaybeden tekstil işçisi 129 kadına da ithaf edilerek karara bağlanır.

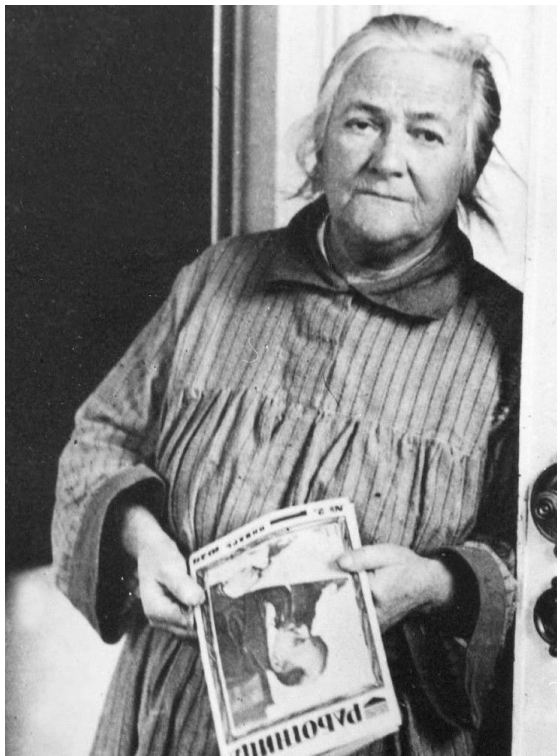

Ve böylece bu gün evrensel bir nitelik kazanır.

Her yıl "Dünya Emekçi Kadınlar Günü" olarak kutlanmaya başlanan 8 Mart, Birleşmiş Milletler Örgütü tarafından 1975 yılının Dünya Kadınlar Yılı ilan edilmesi ve 1977 yılında tüm kadınlar için Dünya Kadınlar Günü olarak kutlanması kararı alınmasıyla, kadın-erkek eşitliğini temel alan mücadeleye indirgenmeye çalışılır. Bugün bunlara rağmen dünyanın hemen her ülkesinde, özünden sapmadan, kadınların özgürleşme mücadelesinin kutlandığı bir gün olarak, Emekçi Kadınlar Günü olarak kutlanmaya devam ediliyor.

"8 Mart'ın 1910'da Clara Zetkin'in önerisiyle İkinci Enternasyonale bağlı Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansında 'Dünya Emekçi Kadınlar Günü' olarak kabul edildiğini; ilk yıllarda farklı günlerde kutlanmakla birlikte, 1917 8 Martı'nda Rusya'nın kadın emekçilerinin Şubat Devrimi'ni başlatan ayaklanmasının ardından, 8 Mart tarihine sabitlendiğini duymayan, bilmeyen kalmadı. Sonradan BM tarafından 'emekçi' sözcüğü çıkartılarak 'Uluslararası Kadınlar Günü'ne dönüştürülse de 8 Mart'ın tarihi, kızdır."

(Sibel Özbudun, Özgür Bir Dünya İçin Kaldıraç, Sayı 221, Aralık 2019)

"Erkeklerde olduğu gibi kadınların da sosyalizm yoluyla özgürlüğe kavuşmaları bizzat kendi davaları olmalıdır. Eğer geniş kadın yığınları aynı devrimci sınıf kardeşleriyle el ele vererek hiçbir tehlikeden yılmadan proletarya devrimi savaşımına bilinçli olarak katılmazsa, kadınlar tam bir özgürlük ve eşitliğe kavuşamazlar."

Clara Zetkin

Türkiye'de "8 Mart Dünya Kadınlar Günü" ilk kez Uluslararası Kadınlar Konferansında alınan kararların da etkisiyle 1921 yılında kutlanmaya başlandı. 8 Mart'ı Türkiye'de kutlamak amacıyla, iki komünist kadın; iki kız kardeş Rahime Selimova ve Cemile Nuşirvanova girişimde bulundular ve bir kadın birimi oluşturdular. 1975 yılına kadar pasif bir şekilde kutlanan 8 Martlar bu yıldan sonra daha yaygın ve kitlesel olarak kutlanmaya başlandı.

Bu kadar yaygın olarak kutlanmasında yine 1975 yılında kurulan İlerici Kadınlar Derneğinin etkisi çok büyüktür. İlerici Kadınlar Derneği (İKD), o dönemlerde kadınların sesini duyurmak amacıyla kurulan en büyük dernekti. Kadın mücadelesini, işçi sınıfı mücadelesinin bir parçası görerek kadınları örgütlemeyi amaçlamışlardır. Kurulduğu andan itibaren kadınların yığınsal örgütlenmesini önüne koyan İKD, Türkiye çapında çok geniş bir örgütlenme ağına sahip olmuştur.

"Sosyalistlerin kadın kurtuluşu perspektifi, tarih-ötesi, tahlili üzerinde anlaşılmaya varılmamış, muğlak bir 'patriyarka' kavramına karşı mücadeleden değil, her türlü sömürü ve tahakküm ilişkisine karşı emek eksenli bir başkaldırıdan geçmektedir. Bu mücadelenin yüz yılı aşkın bir süredir aktif öznesi olan sosyalist kadınların bunu dile getirmek için 'erkek yoldaşları'nın delaletine ihtiyacı yoktur."

(Sibel Özbudun, Özgür Bir Dünya İçin Kaldıraç, Sayı 221, Aralık 2019)

"Temel Conta grevin öğretici olduğunu tekrardan kanıtladı"

Bir fabrikanın kapıları işçiler tarafından kapatıldığında yalnızca üretim mi durur, yoksa düzen mi sorgulanmaya başlar? Temel Conta, grevin öğretici olduğunu tekrar kanıtladı.

İlk ziyaretim 250. günlerine denk gelmişti, yeni örgütlenmişim. Yaz aylarıydı, herkesin yüzünde bitkinlik ve umutsuzluk vardı. Ama grevleri devam ediyordu. O zamanlar gittiğimde tanıştık. Bir ablayla komşu çıktık. Dünya küçük... Oradaki insanların da bizden farksız olduğunu anladım. Dedim ya, yeni örgütlenmişim, henüz sınıf dayanışmasına dair bile pek bir şey bilmiyordum.

Sonraki ziyaretim yanlış hatırlamıyorsam 340. günlerde oldu. Sonbahar aylarıydı. Mahkeme süreci devam ediyordu ancak karar ertelenmişti. Ancak yüzlerindeki umutsuzluk yok olmuştu. Umutla bakıyorlardı grevlerine. Konuşmaları, sisteme karşı bakış açıları 3 aylık sürede fark edilir şekilde değişmişti. Ki benim bilmediğim 250 günde gelişmiş olmalarına rağmen grev devam ettikçe de değişmeye, öğrenmeye devam ediyorlardı.

Yine yanlış hatırlamıyorsam 370. günlerde 2 kez ziyarete gittim, artık beni, bizi çocukları gibi görüyorlardı. Oturup muhabbet ettik. Mahkeme süreci hakkında bilgi aldık ve desteğimizin süreceğini ve yine geleceğimizi söyleyerek ayrıldık. 400. günlere yaklaşırken ziyaretim arttı. Mahkeme süreci olumlu ilerlemesine rağmen patronun içeriden makinaları taşıyacağı bilgisini aldık. İşçiler gece nöbeti tutarken gündüzleri yanlarında olmak için sabah erkenden kalkıp gidiyorduk. Kimilerimizin sınavları vardı, onların yerini sınavı olmayanlar doldurmaya çalışıyordu. Elimizden geldiğince destek vermeye çalıştık.

403. günde polis ve 3 araba çevik içeriye vinç sokmak için geldi. Ancak herhangi bir makina çıkışı olmadı. 404. gün sabah 5 sularında işçiler polisin çektiği barikatın öteki tarafına zorla taşındı. Ve ardından fabrikaya kamyon giriş çıkışları başladı.

Bunu duyan öğrenciler, devrimciler, işçiler fabrika önünde toplanmaya başladılar. Sabah 10 sularında sanırım ilk araç makinalarla birlikte çıktı. Öğlen sularında daha fazla insanın gelmesi ile araç çıkışına izin vermemek için hep birlikte barikata yüklendik. Bu sırada polis, "Sizin güvenliğiniz için buradayız," diyen polis; bizlere küfürler edip işçileri darp etti.

Günün sonunda herkes hem hüzünlü hem de mutluydu. Evet belki makinalar fabrikadan dışarı çıkmıştı, grev alanı taşınacaktı. Ancak orada herkesin bildiği bir şey vardı. Sınıf mücadelesinin varlığı bizi alanda birleştirmişti. İşçisini, öğrencisini, emeklisini... Sınıf dayanışmasının varlığı, verdiğimiz mücadeleydi bizi mutlu eden.

O anlarda anladım aslında, verdiğimiz mücadelenin önemini, sınıfların mücadelesini, sistemin ne kadar bozuk olabileceğini... Anayasayı koyan devletin polisi ile kendi koyduğu anayasaya karşı geleceğini... Ve ortaklığın ne olduğunu anladım.

Dokuz Eylül Üniversitesinden bir İşçi Gazetesi okuru

"Bir babayı evine eli boş göndermenin hesabını hangi vicdana vereceksiniz?"

Ben Turan Çil. 6 yıldır Beşiktaş Belediyesinde çalışan büro elemanıyım. Bugün karşınızda sadece haksız yere işinden edilmiş bir işçi olarak değil; evladının yüzüne bakabilmek için bu kaldırımında onurlu bir kavga veren bir baba olarak duruyorum.

Bu dondurucu kış ayında kızım, "Baba hava çok soğuk ne yapıyorsunuz, üşümediniz mi?" diye sorduğunda, kızım üzülmesin diye, "Dışarıda değil, içeride sıcakta bekliyoruz. Sen merak etme kızım," diye söylüyorduk. Ta ki kızım yanımıza geldiğinde, üstümüz ıslak, ayaklarımız ıslak, ellerimiz donmuş hâlimizi görene kadar. Kızımız üzülmesin diye yalan söylüyorduk.

Okula kendini veremeyen bir çocuk. Duyguları kararmış, umudu tükenmiş bir çocuk. Sonra da gençlik gelecektir, gençlik umuttur, diyeceksin.

"Bir çocuğun umuduyla pazarlık yapılmaz!"

"Gençlik gelecektir" diyorsunuz. Peki, akıllı dersinde değil de babasının cebindeki yol parasında olan bir çocukta nasıl bir gelecek bekliyorsunuz?

Direnişin 9. gününde vicdanımız sızladı deyip beni işe alma sözü verdiler. Hattâ, "Kızına müjdeyi ver," dediler. 13 gün boyunca oyaladılar ve sonunda tedavi gören hasta eşimin mahkemesini pazarlık konusu yaptılar. Siz hiç akşam eve gittiğinizde çocuğunuzun aklıktan bembeyaz olmuş yüzüne bakıp, "Baba bugün bir haber var mı?" sorusuyla yıkıldınız mı? Siz evladınız okul kantininden bir şey alamayıp eve aç döndüğünde onun gözlerine bakamayacak kadar

mahçup oldunuz mu? Benim çocuklarımın hayalleriyle duygularıyla pazarlık yaptınız.

Bir babayı evine eli boş göndermenin hesabını hangi vicdana vereceksiniz?

Belediyenin hâli zor durumdaydı ve biz idare etmesini sonuna kadar yaptık. Sendikanın yalan mesajları, insanları kandıran, sürekli ileri tarihte para yatacak mesajlarıyla oyalanıp durduk. Sonuçta bizde neden böyle oluyor, haftalardır diğer müdürlüklere para yatacağımıza da ödeme yapılsın, adaletli bir ödeme yapılmasını istedik. "Paramız ne zaman yatacak?" demek suç mu? Adaletli bir ödeme yapılması demek suç mu? 5 bin-10 bin lira harçlık verin bari demek suç mu? Başka bir şey dediğimiz yok. Sonuçta hakkımızı sorduk, hakkımızı istedik. Hepsini 5 bin-10 bin lira için. Geriye dönük alacağımızı, ödenmeyen aylıklarımızı istemedik, bunları sormadık bile. Adaletli bir ödeme istedik. İşte bu yüzden işten çıkarıldım. Olayın özü de sözü de hepsi bu. Personel çalışma arkadaşlarıma sorun, hepsi bunlara şahittir.

Yaşadığım bu adaletsizliği gerek CHP il başkanından yöneticilerine, gerekse de ilçe başkanından meclis üyelerine kadar hepsine söyledim, anlattım ama adaleti sağlamadılar. Meseleyi bu kadar büyütecek ne vardı. Ben buradayım, personel arkadaşlarım burada, müdürlerden amirlere, şeflerden güvenliğe, herkese sorun ne yapmışım? Ne istemişim? Ne konuşmuşum?

6 yıldır kimseyle tartışması dahi olmayan ben ne yapmışım?

CHP üyesiyim. Ve bunu kimseye tartıştırmam. Bir yıl önce Rıza başkanın gözaltına alındığı zaman saat 17 olduğunda herkes eve giderken ben beledi-

yede ne iş olursa demeden yardım etmeye çalıştım. Gece yarılarında eve gittim. "Paramız ne olacak?" diyenlere, "Bu zamanda para mı soruyorsunuz, vcdansızlık yapmayın," dediklerim paşa paşa masa başında bir şey yapmayıp otururken, ben çocuklarımla aklıyla mücadele ediyorum. Bu nasıl adalet? Bu nasıl vcdan? Sayın genel başkan Özgür Özel Beşiktaş CHP'nin kalesidir. Peki Beşiktaş Belediyesi önünde BEŞİKTAŞ BELEDİYESİ ÇOCUKLARIMIZI AÇ BIRAKTI diye haykırıyoruz haberiniz var mı? Peki yıllardır CHP'ye oy veren Beşiktaş halkının her gün buradan geçerken sitemlerini biliyor musunuz?

Ne mutlu ki bana, zulme karşı boyun eğmeyen dimdik ayakta duran bir eşim ve çocuklarım var. Ne mutlu ki bana, haklı davamda yalnız bırakmayan bir ailem var. Yol arkadaşlarım, dostlarım ve emekçiler var. İşte bu güçle BİZ KAZANACAĞIZ. İŞİMİ GERİ VERİN. İŞİME GERİ DÖNENE KADAR DİRENECEĞİM. ZAFER DİRENEN EMEKÇİNİN OLACAK. İŞÇİYİZ HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ

Turan Çil / Beşiktaş Belediyesinden haksız yere işten çıkarılan büro işçisi / 19 Şubat 2026

"Yine de sözleşmenin imzalanması her şey bitti demek değil"

MESS ile metal sektöründe örgütlü sendikalar arasında yeniden toplu iş sözleşmesi imzalandı. Türk Metal Sendikası'nın deyiimiyle zafer kazanıldı. Kutlamalar yapıldı.

Türk Metal zafer kazandı elbette! Hedefine ulaştı. Ama hedef neydi? Örgütledikleri eylemlerden yola çıkalım. Vardiya değişimlerinde fabrika içinde üretimi etkilemeyecek şekilde yürüyüşler yapıldı. Yerine göre 3 dakika ile 10 dakika arasında değişen donup kalma eylemleri yapıldı. Çay molaları 10 dakika uzatıldı. Yönetim eylem yokken üretilen adet kadar üretim istediğinde Türk Metal ortada yoktu. Yani işverene karşı eylem yapıldı ama yapılan eylemden işverenin

etkilenmemesi için elinden geleni de yaptı sözde işçi sendikası.

İçi boşaltılmış eylemler sürerken Türk Metal bu sefer sürecin şubat ayına kadar uzayabileceğini, yani zamlı ücretlerin ve eylül'den bu yana almış olmamız gereken ücret farkının mart ayına kadar sarkabileceğini söyleyerek korku saldı. Ücretler çok yükselirse işten çıkarmalar olacağını, eski çalışanların hedefte olduğunu söyleyerek işçileri üstü kapalı olarak tehdit etti. Türk Metal zafer kazandı elbette ama zafer işçi için geçerli değil.

Daha önceki sözleşmelerden yola çıkarsak zaten Türk Metal'in hazırladığı taslak bile başlı başına sefalet

demekti. Enflasyon oranlarının yalan olduğunu kendileri de söyledikleri halde sonraki 6 aylık periyotlarda enflasyon oranında zam teklif ettiler. Buna karşılık MESS enflasyon oranında zammı bile çok gördü ve TÜFE oranında zam teklifi yaptı. Türk Metal ise sonraki zam dönemlerinde gerçeğin çok altında olan enflasyon oranında zam almayı işçiye zafer diye yedirmeye çalışıyor. Yani Türk Metal zafer kazandı ama en başından beri işçinin değil patronun yanında yer aldığı için zafer kazandı. Bu sözleşmede bizim için zafer değil sefalet var.

Yine de sözleşmenin imzalanması her şey bitti demek değil. Sendikaları geri kazanmak, patronu değil işçiyi savunmasını sağlamak, sendikadaki

koltuğunu korumak için bizi sefalet mahkûm eden yöneticileri kovup yerlerine yeni başkanlar yeni temsilciler seçmek bizim elimizde. İnsanca yaşayabileceğimiz ücretler için bize ihanet eden genel başkanı yalamak değil yerle bir etmek zorundayız. Direndikçe kazanacağız.

Türk Metal Sendikası üyesi bir
İşçi Gazetesi okuru / 5 Şubat 2026

"Şu anda mezunum ama vefat eden sınıf arkadaşlarımla olamadım"

Bu ülke işçiler için her zaman cehennem olmuştur ve bu cehenneme hayatının başında adım atan çocuklar var. MESEM'lerde her gün çocuklar ölüm tehlikesiyle çalışmaya mecburlar. Ölümüne şahit olduğum arkadaşlarım oldu. Bunun olmasının başlıca sebebi ise çalışan çocuklara yetkisinin yetmediği işleri zorla yaptırılmalarıdır.

Ben de MESEM'den mezunum. Birçok kez yetkim dışı işlere zorlandım, hayır diyememem için beni işten çıkarmaya kadar tehdit ettiler. Bunun bir çocuk için ve ihtiyacı olduğu için ne kadar önemli hissettirdiğini biliyorsunuzdur. Çünkü MESEM'e giden hiçbir öğrencinin ailesinin milyonları yok. Denetmen öğretmenlerin bile umurunda değildik. İşyerimize denetim adına çay içmeye geliyorlardı, şaka gibi değil mi?

Gencecik yaşında, reşit bile olmadan haftanın ne-

redeyse her günü mesai yapmaya zorlanıyordum. Eğer yapmazsam beni zor bulduğum o fabrikadan da çıkaracaklardı çünkü. Ve mezun bile olamayacaktım.

Şu anda mezunum ama vefat eden sınıf arkadaşlarımla olamadım. Çünkü yaşça onlardan büyüktüm, en acılı kısmı da bu zaten, onlar daha yaşayamadan göçtüler. Şu an çalıştığım yerde yanımda çalışan çırak öğrencilere kol kanat olmaya çalışıyorum. Çünkü ben de bir hatamla burada olmayabilirdim. MESEM'lerin kapatılıp düz meslek liselerine ağırlık verilmesi ve bu çocukların haftanın 4 günü üstüne yasal olmayarak mesai yaptırılmasına engel olunması gereklidir.

MESEM mezunu bir İşçi Gazetesi okuru / 4 Şubat 2026

İŞTEN Mİ ATILDIN

HAKLARINI MI ALAMADIN

MOBBİNGE Mİ UĞRUYORSUN?

ZORLA MESAI Mİ YAPTIRILIYOR

SENDİKALI OLMAMAN İÇİN BASKI MI YAPILIYOR

tüm soruların için;

İŞÇİ-SEN'E ULAŞ!

0531 796 1917

iscisen1 iscibirlikleriisendikasi istanbulbik@gmail.com

İŞÇİ BİRLİKLERİ SENDİKASI (İŞÇİ-SEN)

Kordonboyu Mah. Hürriyet Cad. Hakkı Bey İş Hanı No:54/17 Kartal

İŞÇİ GAZETESİ

Aylık Süreli Yayın-
ISSN:1303-9040 Kaldıraç
Yayınevi Adına

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Ülkü Gündoğdu,
Yönetim Yeri: Caferağa Mah. Moda Cad. No: 5 Kadıköy/İstanbul
Tel: 0 216 449 65 46

Baskı: Arslan Güneydoğu Gaz. Mat. ve Kağ. A.Ş. Akçaburgaz
Mah. 169 Sk. No: 6 Esenyurt/İstanbul **Tel:** 0212 886 17 95-94

e-mail: iscigazetesi@gmail.com

Hesap No.: İş Bankası 1011 1760651 **IBAN:** TR67 0006 4000 0011 0111 7606 51

İşçi Gazetesi
web sitesi

İşçi Gazetesi Satış Noktaları

İSTANBUL

Kaldıraç
Caferağa Mah. Serasker Cad.
No: 35 Kadıköy
Sarıgazi AKA-DER
Ertuğrul Gazi Sok. No:13 Sarıgazi
Maltepe Martı Kültür Sanat Kafe
Yalı Mahallesi Küçükyalı Cad.
Kuyu Sok. No: 1 Maltepe
Mephisto
Taksim-Beşiktaş-Kadıköy

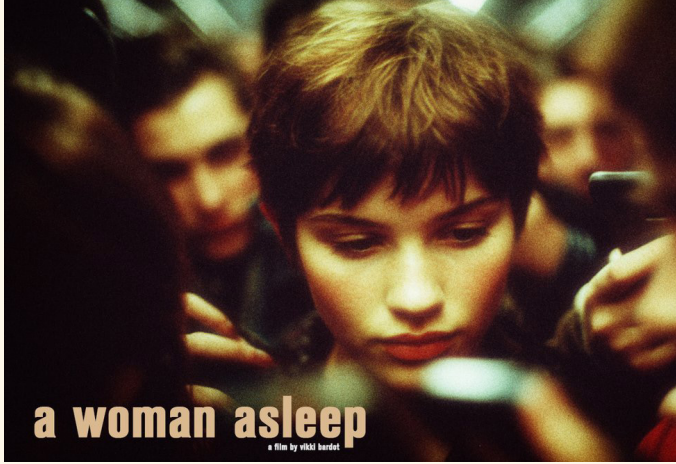
Beyaz Adam

Bakırköy
ANKARA
Kaldıraç
Konur Sok. No: 17/10
Kızılay
(İmge Kitabevi üstü)
Tuzluca AKA-DER
Kültür Merkezi
587 Sok. No: 25/A
Tuzluca/Mamak

İZMİR

Kaldıraç
1469 Sok. No: 128
D: 4 Alsancak/Konak
ADANA
Adana AKA-DER
Kayalıbağ Mah. 26001
Sok. Özel Sancak Apt.
No: 1 Kat: 6 D: 23

Yapay zekâ filmi "Uyuyan Kadın"dan ilk fragman yayımlandı

Sanatçı Gizem Avcıoğlu'nun Vikki Bardot imzasıyla yönettiği yapay zekâ filmi "Uyuyan Kadın"ın ilk fragmanı, dünya sinemasının prestijli yayınlarından Variety'de yayınlandı.

Senaryosu Vikki Bardot ve Alkan Avcıoğlu tarafından kaleme alınan film, George Perec'in 1967 tarihli romanı ve Bernard Queysanne ile birlikte yönettiği 1974 yapımı kült film "Uyuyan Adam"dan (Un Homme Qui Dort) ilham alıyor. Ancak "Uyuyan Kadın", bu anlatıyı tersine çevirerek erkek bir karakter yerine kadını, tekil bir figür yerine çoklu karakterleri ve ıssız mekânlar yerine kalabalıklar içinde kaybolan bireyi odağına alıyor.

Film, insan ruhunun yavaşça uykuya daldığı çağdaş toplumun portresini, yenilikçi ve deneysel bir sinema diliyle kuruyor.

Cezaevindeki yazara telif "terörün finansmanı" sayıldı

Kor Kitap Yayınları, cezaevinde bulunan yazar, çevirmen ve editörleri Tonguç Ok ile Necip Baysal'a yapılan telif ödemelerinin "terör faaliyeti" gerekçesiyle soruşturma konusu yapılmasına tepki gösterdi. Yayınevi, telif ödemelerini gerçekleştiren temsilcileri hakkında soruşturma açıldığını, dört gün gözaltında tutulan temsilciye ev hapsi kararı verildiğini duyurdu.

Kor Kitap, cezaevlerinde bulunan yazar, çevirmen ve editörlerin telif gelirlerinin kriminalize edilmesine karşı çıkarak, "Cezaevlerinde üreten yazarların, çevirmenlerin ve editörlerin telif ödemeleri terör finansmanı değildir. Düşünceyi ve kültürü mahkûm etme girişimlerine izin vermeyeceğiz," dedi.

800'den fazla sinemacı İran'daki katliamlara karşı ortak bildiri yayımladı

Uluslararası sinema dünyasından yüzlerce isim, İran rejiminin protestoculara yönelik ölümcül şiddetine ve sistematik baskı politikalarına karşı ortak bir bildiri yayımladı. Aralarında Yorgos Lanthimos, Marion Cotillard, Juliette Binoche, Florian Zeller gibi dünya çapında tanınan isimlerin de bulunduğu 800'ü aşkın sinema emekçisi, yaşananları "insanlığa karşı suç" olarak nitelendirdi.

Bildiriye imzalayanlar arasında sürgündeki İranlı sanatçılar Zar Amir Ebrahimi, Golshifteh Farahani, Sepideh Farsi ve Shirin Neshat'ın yanı sıra; Fransız oyuncular Marion Cotillard, Camille Cottin, Judith Godrèche, Ariane Labed, yönetmenler Tarek Saleh, Nadav Lapid, Claire Simon, Dominik Moll ve yapımcılar Eitan Mansuri ile Lawrence Bender da yer aldı.

Dünyanın en çok konuşulan kitabı ilk kez Türkçede

Dünyada büyük yankı uyandıran, insan ticareti ve cinsel istismara karşı verilen mücadelenin simge metinlerinden biri haline gelen Hiç Kimsenin Kızı, ilk kez Türkçede yayımlandı.

"Hiç Kimsenin Kızı", yalnızca bir hayatta kalma hikâyesi değil; aynı zamanda küresel ölçekte kurulan istismar ağlarını, güç ilişkilerini ve sessizlik duvarını anlatan güçlü bir tanıklık niteliği taşıyor.

Giuffre, kitapta çocukluk yıllarından başlayarak yaşadığı travmaları, maruz kaldığı insan ticaretini ve adalet arayışını tüm açıklığıyla gözler önüne seriyor.

Ceylan Yayınları'na destek açıklaması: "Yayımcılık suç değildir"

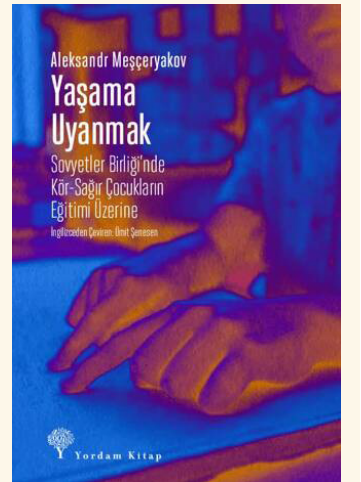
Ceylan Yayınları'na yönelik soruşturma kapsamında yayınevinin temsilcisi Hüseyin Gültepe ile editör Sonnur Sağlamer tutuklandı. İmtiyaz sahibi Hüsnü Fuat Uygur hakkında ise ev hapsi kararı verildi.

Çok sayıda yayınevi yayımladıkları ortak açıklamada, kitapların ve yayımcılık faaliyetlerinin kriminalize edilmesine karşı çıktı; düşünce ve ifade özgürlüğü önündeki engellerin kaldırılması çağrısı yaptı.

Kitap: Yaşama Uyanmak

Yaşama Uyanmak - Sovyetler Birliği'nde Kör-Sağır Çocukların Eğitimi Üzerine, ciddi bir toplumsal sorunu, tüm psikolojik, eğitimsel ve felsefi sonuçlarıyla tartışan bir çalışma. Aleksandr Meşçeryakov bu kitapta, kör-sağır çocukların yetiştirilmesi ve eğitimiyle uğraşan Sovyet psikologlar ve eğitimciler tarafından uzun yıllar boyunca yürütülen araştırmaların ve deneylerin sonuçlarını sunuyor.

Görme-işitme yokluğu ve ikincisinin sonucu olan dilsizlik, bir çocuğun (özel eğitim almadıkça) çevresindeki insanlarla iletişim kurma şansını kaybetmesi demek. Meşçeryakov, söz konusu çocukların zihinsel kapasitelerinin nasıl geliştirildiğini tartışırken insan zihninin şekillenişine dair teorik sorunlara yeni bir bakış getiriyor. Dolayısıyla bu araştırma, kör-sağır çocukların gelişimine özgü belli özelliklerin yanı sıra normal gelişme örüntülerinin saptanmasına da odaklanıyor. Çocuğun günlük uygulama davranışları konusunda eğitimi sırasındaki ilk zihinsel gelişmesinin çeşitli yönlerini inceliyor.

İŞÇİ GALİP

otobüsler bedava

“Ohh be! Bir haftayı daha bitirdik,” dedi sevinçle Nuri Usta. 58 yaşındaydı. 5 sene önce emekli olmuştu, çalışmaya devam ediyordu. Yorgun bedeni için çalışmak eziyet olsa da, ah işte o mecburiyetler.

Soyunma odasında hafta sonunun neşesi hissediliyordu. Nuri Usta da bundan payını alacaktı elbette.

Biri laf attı oradan, “Sanki pazartesi tıptış tıptış gelmeyecek misin?” Bir başkası daha yaratıcıydı, “Sanırsın cuma akşamından Uludağ’a kaymaya gidecek!”

“Dalga geçmeyin oğlum,” dedi Nuri, biraz tadı kaçmıştı. “Benim yaşıma gelin, anlarsınız hâlâ böyle ağır işlerde çalışmayı. Her gün akşamı, her hafta hafta sonunu iple çekiyorum ki, dinleneyim. Yoksa bilmem mi pazartesi yolculuk yine buraya.”

Gülüşmeler giderek kesildi. Öksürük sesleri, derken sessizlik.

Galip, Nuri’nin emeklilik hayallerini bilirdi. Köye gidecekti falan. Yok büyük oğlanın düğünü, kızın üniversitesi, şu bu derken borçlar bitmek bilmedi.

“Seni biliriz Nuri Abi, 16 yaşından beri çalışıyorum dersin. Bir ömür be. Hangimiz farklı ki Allah aşkına! Sanki biz akşam oldu diye karalar mı bağlıyoruz? Oysa giden ömrümüzden günler, haftalar, aylar. Bir bakmışsın yıllar, bir ömür. Elde var sıfır. Kaç patronun kıcını büyüttük saymakla bitmez. Yine sen iyisin be abi. Geçen, otobüste sen yaşlarda bir adam ne dese beğenirsin? Ulan, dedi, var ya bir 65 olsam, otobüsler bedava olsa daha da bir şey istemem.” Gülüşmeler. Nuri Usta, “Oha,” dedi. Gençlerden Çetin atladı, “Galip Usta sen kesin bir şey yapıştırmışsındır.” Galip bir tebessüm etti, “Eee tutamadım tabii kendimi, dayı, öl de kurtul bari, her şey bedava o zaman, deyiverdim.” Soyunma odasına eski neşesi gelmiş gibiydi ama kafalarda sorular.

Kıssadan Hisse

denizci ve züppe

Bir zamanlar, bir denizciyle bir soylunun yolu salaş bir barda kesişmiş. Yorucu bir yolculuk sırasında bir mola iyi gelmiş olmalıydı ikisine de, keyifleri yerindeydi. Denizci için kibirli soylu yanına gelip, “Sana bir içki ısmarlayayım mı?” diyene kadardı keyif ânı, doğrusu.

Denizci tepesinde dikilen züppeye şöyle bir baktı. Ne de olsa bir içki bir içkidir, dedi içinden. Ne çıkar şu züppenin muhabbetinden.

Züppe denizciye biraz şaşkınlık, gizlenemez şekilde hayranlıkla bakıyordu. Belli ki yaptığı işi ilginç buluyordu. Çok geçmeden eteğindeki taşları dökmeye başladı:

“Sizin hayatınız da bayağı maceralı. Sürekli yeni yerler, yeni insanlar. Fırtınalar, korsanlar. Ne bileyim acayip heyecanlı bir hayat.”

Denizci içkisinden bir yudum aldı, adama dimdirekt baktı. “Valla bilmem ki. Ben kendimi bildim bileli gemilerde, denizlerdeyim. Babam da öyleydi, onun babası da, ondan öncekiler de. Hepsi de denizlerde öldüler. Yani bizim için sıradan bir şey.”

“Vay canına,” dedi züppe. “Bütün ataların denizlerde öldüğü hâlde sen hâlâ denizlere açılmaya korkmuyor musun yani?”

Denizcinin yüzüne belli belirsiz bir tebessüm oturdu. Züppeye ilk defa küçümser gibi bakıyordu. “Hey dostum, senin ataların yüzlerce yıldır şatolarda yaşıyorlar. Her biri kuş tüyü yataklarda öldüler. Peki sen geceleri yatağa girmeye korkuyor musun?”

Atalarımız, korkunun ecele faydası yok demişler. Bizler ise, korku önünde secde ettikçe büyüyen şeydir, deriz.

Açlık aç kalana kadar, hapis hapse atılana kadar, işsizlik işten atılana kadar, cop kafamıza inene kadar korkutucudur. Sonrası yeni bir bilinçtir. Korkuyu bunun için kullanırlar. Korkuyu yenecek güç örgütlü güçtür. Şık Makas işçileri, Migros depo işçileri bugünün en gözde örnekleridir.

dayanışma grevi

sözlük

Dayanışma grevi, ekonomik ve sosyal hakların alınması için yapılan grevlerden daha gelişmiş bilinci gerektiren grevlerdir. İşçilerin bir sınıf olarak hareket ettiğini gösteren grevlerdir. Bu durumu burjuvazi ve onun devleti deneyimleriyle bilir. 12 Eylül’de darbecilerin ilk yaptığı işlerden biri dayanışma grevlerini yasaklamak olmuştur. İşçiler, bulunduğu fabrika, işyeri dışında sınıf kardeşlerini ve toplumsal sorunları da sahiplenir, greve giderek sınıf olma gereğini yerine getirirler.

Grev, işçilerin topluca iş bırakmasıdır ve kolektif bir işçi eylemidir.

İşçiler üretimden gelen güçlerini kullanarak patronları ekonomik ve sosyal haklarını tanımaya zorlarlar. Grev bu anlamıyla, grevi yapan işçilerin hak kazanmak ve haklarını korumak için gerçekleştirdiği onurlu bir eylemdir.

İşçi sınıfının patronlara karşı mücadelesi, savaşı temel olarak ekonomik ve sosyal mücadeledir. Siyasal mücadele ise, ekonomik mücadelenin yoğunlaşmış halidir ve sermayenin iktidarına, burjuva devlete karşı mücadeledir.

İşçi sınıfı grevler yoluyla kendi gücünü öğrenir ve anlar. Sınıf olmayı öğrenmek, anlamak demek sadece bulunduğu fabrikadaki ekonomik, sosyal hakları için değil, başka fabrikalardaki işçiler için de harekete geçmek, greve gidebilmektir. Bu tarz eylemler siyasallaşmak ve sınıf bilinci açısından ekonomik olarak da önemli bir adımdır. Dayanışma grevi yapan işçilerin sınıf bilinçleri gelişir.

ayın karikatürü

Ana akım medya Epstein dosyalarını deşiyor.

“Yani İsrail ile ilgili her şeyi görmezden geleceğiz, değil mi?”

“Her zamanki gibi.”